ANUL X No. 2907 — **Ediția de seara** — VINERI 8 AUGUST 1897

Abonamente

Incep la 1 și 15 ale fie-căreĭ lunĭ și se plătesc înainte:

Un an în țară	30 leĭ;	în străinătate 50 leĭ
Șase lunĭ	15 „ „	„ 25 „
Treĭ lunĭ	8 „ „	„ 13 „

Numărul 10 banĭ

In străinătate 15 banĭ

Adevĕrul

Să te ferești Romîne de cuiŭ strein în casă
V. Alexandri.

Anunciurĭ

Se primesc direct la Administrația ziaruluĭ

Linia pagina VI-a	leĭ 0.50 banĭ	
„ „ V-a	„ 2.	„
„ „ IV-a	„ 2.	„

La un mare număr de liniĭ se fac reducțiĭ din tarif

Numărul 10 banĭ

Un număr vechiŭ 20 banĭ

Redacția — PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

Administrația — PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

Șase paginĭ
la fie-care ediție

Tocmaĭ contrariŭ

Partidul liberal încă n'a găsit vremea să aplice măcar o parte din făgăduelile date pe cînd era în opozițiune.

Anul trecut membriĭ Ocultei și presa eĭ ne spuneaŭ că a lipsit timpul material, că partidul liberal fiind la putere numaĭ de prea puțină vreme, era peste putință să se realizeze atîtea reforme cîte aŭ fost făgăduite. «Dați-ne bună pace, avețĭ puțintică răbdare, ne spunea presa partiduluĭ, și vețĭ vedea cum se vor realiza treptat promisiunile făcute națiuneĭ.»

Am avut, nu puțintică răbdare, dar multă răbdare, am daĭ partiduluĭ bună pace, în sfîrșit acum se apropie doĭ anĭ de cînd aŭ căzut conservatoriĭ de la putere și totușĭ nu s'a făcut nimic.

Și cînd zic că nu s'a făcut nimic, înțeleg că nu s'a îndeplinit nicĭ unul din punctele programuluĭ din opoziție, căcĭ despre programul de principiĭ alcătuit la Iașĭ nicĭ nu merită să ne pierdem vremea.

Aci e vorba de făgăduĭelile de ordin practic date țăreĭ, ĭar nu despre principiile abstracte saŭ despre reformele pur politice a căror discuțiune interesează numaĭ o porțiune a pătureĭ culte; aci e vorba de avantagiile oferite alegătorilor dacă ar fi adus pe liberalĭ la putere.

Programul practic al liberalilor în opozițiune cuprindea două părțĭ: una, partea constructivă, adică enumărarea bunătăților pe carĭ aŭ să le reverse liberaliĭ asupra țăreĭ; a doua, partea distructivă, adică o lungă listă de tot soĭul de suprimărĭ.

In partea întîĭa găsim: 1) Chestia națională, saŭ lupta pentru dezrobirea fraților din Ardeal; 2) Modificarea coduluĭ de justiție militară în senz liberal.

In partea doua—cea maĭ bine hrănită,—aflăm: 1) Desființarea accizelor, 2) Desființarea dăreĭ personale, 3) Desființarea legeĭ minelor, 4) Desființarea jandarmerieĭ rurale, 5) Desființarea popărituluĭ, 6) Desființarea inamovibilitățeĭ, etc., etc.

Din tot acest lung program liberaliĭ n'aŭ găsit momentul, ca, în timp de doĭ anĭ, să aplice maĭ mult de cît un singur punct; aŭ desființat taxa cleruluĭ și atîta tot. Ceva maĭ mult, nu numaĭ că n'aŭ îndeplinit nimic din atîtea promisiunĭ ci, din potrivă, aŭ luat în brațe și aŭ susținut cu căldură tot ce combătuseră în ajun.

Așa, dacă n'aŭ desființat legea minelor puteaŭ, cel puțin, să n'o aplice, s'o lase să zacă în arhivă. Din contra, liberaliĭ aŭ îmbrățișat'o cu solicitudine, aŭ pus'o în aplicare. Ceva maĭ mult, voind să dea o lecție adversarilor, cele d'întîĭŭ concesiunĭ aŭ fost acordate amicilor politicĭ.

Tot asemenea, dacă n'aŭ suprimat legea maximuluĭ, ar fi putut s'o îndulcească, ar fi putut scădea taxele, în sfîrșit ar fi putut face maĭ suportabilă o lege pe care dînșiĭ aŭ socotit-o că e odioasă. Dar și de astă dată liberaliĭ n'aŭ voit să se dezmintă. Nu numaĭ că n'aŭ suprimat, nu numaĭ că n'aŭ îndulcit legea, dar aŭ făcut'o și maĭ insuportabilă: nicăerĭ n'aŭ acordat ușurărĭ, dar în multe orașe aŭ sporit dările.

Asemenea cu pușca Manlicher, asemenea cu darea personală, asemenea cu legea inamovibilitățeĭ.

După doĭ anĭ de zile pretextul lipseĭ de timp dispare. Dacă numaĭ insuficiența timpuluĭ ar fi fost cauza, neapărat că liberaliĭ n'ar fi putut face pînă acuma nicĭ bine, nicĭ răŭ. Dar cînd aŭ avut destul timp ca să agite țara cu chestia mitropolituluĭ, — chestie neprevăzută în programul opoziționist—și cînd aŭ maĭ avut vreme să *aplice* legea minelor și să sporească taxele de barieră, ar fi putut găsi cîte-va momente pentru a *desființa* legea minelor, pentru a ușura regimul impozituluĭ comunal, de a suprima darea personală.

Prin urmare, nu vremea e de vină, ci incapacitatea și reaua credință a liberalilor.

Const. C. Bacalbașa.

SATIRA POLITICA

Cazul luĭ Stoiloff

Prim-ministrul Bulgarieĭ, văzînd că este silit să lase portofoliuluĭ un lung adio! s'a adresat la Bucureștĭ, cerînd sfaturĭ diferiților bărbațĭ politicĭ.

Iată telegrama circulară adresată acestora:

Rusciuk

„Austria a rupt relațiile. Ce pot face pentru a nu cădea de la putere?“

Stoiloff

Poftim și răspunsurile primite:

„Fă-te bolnav și cere concediŭ“.
Eugen Stătescu

„Scald'o“.
P. S. Aurelian

„Consolează-te trăgînd la măsea un butoiŭ cu bere“.
Take Giani

„Convoacă poporul în întrunirĭ publice și organizează-țĭ manifestațiunĭ spontanee“.
Fleva

„Trage Austrieĭ o cacialma“.
Ghiță Mărzescu

„Inventează o minciună cu schepsis“.
V. Lascăr

„Cere scuze“.
Mitiță Sturdza

Pentru conform. **Vax.**

Henri d'Orleans

Dăm aci portretul prințuluĭ Henri d'Orleans, al căruĭa duel cu ducele de Turin a atras atențiunea lumeĭ întregĭ. Incidentul este acum închis: principele d'Orleans s'a împăcat cu contele de Turin, după ce maĭ întîĭ a primit de la acesta două rănĭ grave.

Inst.

Intoarce pagina

Liberalul, polițienescul *Liberalul* se bucură de faptul că noĭ am dat răspunderea dezastruluĭ de la Galațĭ și asupra conservatorilor—și ar lăsa să se înțeleagă că articolul nostru nu 'ĭ vizează de cît pe aceștia. Din nefericire pentru partidul de la putere, faptele vorbesc și în potriva luĭ, de oare-ce vina este pe jumătate a unuĭa și pe jumătate a celuĭ-l'alt partid. In adevăr, proiectul diguluĭ datează din 1893 și partidul conservator, timp de doĭ anĭ de zile de la 1893—la 1895 data cădereĭ sale, nu a făcut nimica pentru ca Galațul să fie apărat de inundațiune. Această negligență criminală s'a repetat sub liberalĭ. Venițĭ la putere în 1895, aŭ stat doĭ anĭ de zile în neactivitate, neglijînd ca să facă această lucrare de prima necesitate. Așa fiind, dacă vina cade asupra conservatorilor, ea cade și asupra liberalilor. Neînregimentațĭ în nicĭ unul din partidele istorice, noĭ spunem tutulor adevărul, dar îl spunem întreg și fără înconjur și unora și altora. *Liberalul* dacă ar fi voit să fie corect—lucru de care nu-l credem capabil—ar fi trebuit să citeze întreg articolul și să arăte ce parte de răspundere aŭ și acela carĭ dețin azĭ puterea.

De alt-mintrelea, pe lîngă partidele istorice, vinovat este și regele. El care are în mîĭnile sale totul, care și de astă dată a luat inițiativa acesteĭ lucrărĭ—după declarația miniștrilor săĭ—el a așteptat patru anĭ de zile, pînă cînd inundația de la Galațĭ ĭ-a deschis ochiĭ, că a fost neglijent, ca să nu zicem criminal.

De ce *Liberalul* nu menționează despre vina liberalilor și despre răspunderea regeluĭ?

Mister, rea—credință și polițienizm!.

Sfinx.

Contele de Turin

Nepot de frate al regeluĭ Italieĭ și apărător al onoareĭ armateĭ italienești din Africa. Pînă acum s'a distins numaĭ ca bun duelgiŭ, de oare-ce a reușit să bată pe principele Henri d'Orleans care era cunoscut ca un duelist de primă forță.

Contele de Turin va deveni popular, grație luĭ Henri d'Orleans.

Graf.

Regia monopolurilor

D. Vintilă Brătianu, noul director general al regieĭ monopolurilor statuluĭ se ocupă acum cu găsirea mijloacelor ca să înmulțească și să îmbunătățească cultura tutunuluĭ în țară.

D-sa a vizitat zilele acestea diferitele localitățĭ în carĭ se face cultura tutunuluĭ.

Fără îndoĭală că chestia tutunuluĭ e foarte importantă, maĭ ales pentru budgetul statuluĭ, căruĭa îĭ produce o sumă enormă. Dar directorul regieĭ trebuĭe să înțeleagă că D-sa are să ție seama și de interesele consumatorilor.

Interesele budgetuluĭ sînt în strînsă legătură cu acelea ale consumatorilor, dacă regia nu dă tutun și țigărĭ bune; statul încasează maĭ puțin.

Exportul tutunuluĭ

Pe D. Vintilă Brătianu îl preocupă însă altă ideĭe. D-sa voĭește să îmbunătățească cultura tutunuluĭ pentru ca să poată face un export maĭ însemnat.

Ideĭa nu e rea. A avut'o cel d'întîĭ D. Grigore Manu.

De alt-fel, tutunul nostru este și acum de calitate bună și dovadă de aceasta este că se face foarte puțină contrabandă de tutun.

Dacă D. Brătianu va reuși să'l îmbunătățească și maĭ mult, fără îndoĭală că regia îșĭ va crea un export însemnat.

Țigările

Lucrul stă însă cu totul alt-fel cu țigările de foĭ (havane).

Aceste țigărĭ sînt și foarte scumpe și foarte proaste.

Țigările de 5—50 de banĭ sînt cu desăvîrșire inferioare țigărilor ce se vînd în Austria cu 2—12 kreițarĭ.

De aceea se și face o însemnată contrabandă de țigărĭ. Nu este călător care se întoarce în țară prin Austria, ca să nu aducă cu sine cel puțin 50 de țigărĭ austriace.

La graniță se face zilnic contrabandă și maĭ toțĭ fumătoriĭ de țigărĭ de foĭ din orașele și orășelele de lîngă granița Austrieĭ fumează numaĭ țigărĭ de contrabandă.

Fumătoriĭ aŭ dreptate. Regia face o speculă nepermisă cu aceste țigărĭ; ea le vinde cu un preț de zece orĭ maĭ mare de cît o costă.

Pe de altă parte țigările de foĭ ce se fabrică în țară sînt cu desăvîrșire rele.

Iată o chestie de care ar trebui să se ocupe maĭ de aproape D. Vintilă Brătianu.

Noĭ am înțelege ca să se puĭe în consumație țigărĭ proaste, dacă regia ar avea de scop să silească pe fumătorĭ a lăsa tutunul, dar nu, direcția urmărește, din potrivă, scopul de a mări cît maĭ mult consumația tutunuluĭ și a țigărilor, ca să mărească cît maĭ mult veniturile statuluĭ. Or, cînd e vorba de asemenea articole de consumație, mărirea consumațieĭ stă în raport direct cu calitatea mărfeĭ.

De sigur dacă regia ar procura cu prețurile actuale țigărĭ maĭ bune, veniturile statuluĭ ar crește mult și prin faptul că ar dispare, — în orĭ ce caz s'ar micșora mult — contrabanda.

O altă chestie

O altă chestie importantă este următoarea:

Fumătoriĭ aŭ observat că calitatea tutunuluĭ și a țigărilor de diferite clase nu este aceĭașĭ. Așa, tutunul și țigările, ce se vînd în debitele principale— saŭ favorizate — din Bucureștĭ și orașele marĭ, sînt de o calitate mult superioară tutunuluĭ și țigărilor de aceĭașĭ clasă ce se vînd în debitele de pe stradele mărginașe.

Pentru-ce această deosebire?

Ceĭ de la depozite aŭ un argument: Eĭ spun că trebuĭe să dea o deosebită îngrijire debitanților carĭ vînd maĭ mult. Pentru-ce?

Ce este de vină fumătorul care locuĭește maĭ la marginea orașuluĭ, că debitantul din strada sa vinde maĭ puțin ca debitanțiĭ din calea Victorieĭ?

Chestia, care trebue să preocupe pe ceĭ de la regie, nu este, „cît vinde debitantul“, ci „cît costă cantitatea X, din cutare tutun“.

Din moment ce eŭ, consumator din Delea Veche, plătesc tot 1 leŭ 20 grame de tutun, ca și consumatorul din calea Victorieĭ, trebue să mi se dea tutun de aceeașĭ calitate.

Același lucru și cu țigările de foĭ, căcĭ maĭ ales la acestea se observă deosebirea de care vorbesc.

Aprovizionarea debitelor

Regia are un regulament pentru aprovizionarea debitelor și sînt inspectorĭ însărcinațĭ să vadă dacă debitele sînt neîncetat aprovizionate cu toate calitățile de tutun și de țigărĭ.

Dar trebue să spunem că inspectoriĭ aceștĭa nu-șĭ prea fac datoria cu prea mult zel.

De nenumărate orĭ am constatat că multe debite nu sînt aprovizionate cu tot felul de tutun și țigărĭ, cu carĭ trebuĭaŭ după lege să fie aprovizionate.

D. Vintilă Brătianu ar face bine să dea o deosebită atențiune și acesteĭ chestiĭ.

Rep.

Moștenirea luĭ Canovas

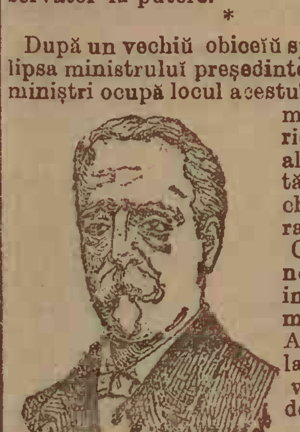
Asasinarea luĭ Canovas.—Interimatul.—Noul ministru președinte.

După moartea luĭ Canovas era natural ca să se puĭe în discuțiune cestiunea urmăreĭ la minister. Veni-va partidul liberal la putere, remîne-va cel conservator saŭ fi-va regina regentă silită să numĭască un minister fără culoare și menit să combată din toate puterile sale anarchismul?

D-l Sagasta, șeful partiduluĭ liberal spaniol, avînd în vedere condițiunile în carĭ președinția consiliuluĭ a rămas vacantă, n'a vroit să primească moștenirea luĭ Canovas și a sfătuit pe regina regentă ca să menție guvernul conservator la putere.

*

După un vechiŭ obiceĭŭ spaniol [illegible], în lipsa ministruluĭ președinte, acela dintre miniștri ocupă locul acestuĭa care are cea maĭ lungă carieră ministerială. De astă dată cel maĭ vechiŭ ministru era acela care sub Canovas deținea portofoliul internelor, anume Cos Gayon. Acesta se află la guvern de vre-o treĭ-zecĭ de anĭ.

Cos Gayon

*

Cu toate acestea regina regentă a crezut că trebuĭe să încredințeze președinția consiliuluĭ, uneĭ persoane energice și de aceea a numit ca ministru președinte provizoriŭ, pe generalul de Azcarragaz. Acesta nu are de cît prietenĭ, atît printre liberalĭ cît și printre conservatorĭ. El a fost sub-secretar de stat sub Canovas și luĭ i se datorește faptul că în nenorocitul războiŭ din Cuba Spania cu propia sa flotă și fără a recurge la vre-un ajutor, a putut să transporte în depărtata insulă atîtea miĭ de soldațĭ și atîtea tone de munițiunĭ de războiŭ.

De Azcarragas

*

In cercurile politice spanioleștĭ se crede că generalul de Azcarragaz e chemat să înceapă o energică acțiune împotriva anarchiștilor. Dar după cît se poate judeca, avînd în vedere trecutul acestuĭ militar și bărbat de stat, el nu este omul represiunilor violente și sîngeroase.

Dar după cum am maĭ spus, Azcarragas nu este de cît prim ministru provizoriŭ, și cine va ocupa acest loc definitiv, nu se poate încă ști. Carliștiĭ și republicaniĭ s'aŭ pus pe lucru, și va fi greŭ pentru regina regentă, cînd toate patimile, toate urile ce clocoteaŭ în ascuns, vor izbucni pe neașteptate și vor aduce nimicirea asupra actualeĭ case domnitoare a sărmaneĭ Spaniĭ...

Gal.

A se vedea la informațiunĭ interesante amănunte cu privire la demersurile de împăcare făcute de Bulgaria pe lîngă guvernul Austriac.

F. Tomescu

Dăm aci portretul consuluĭ Romînieĭ la Rusciuk. D. Fotin Tomescu a avut cinstea ca la parada de la 2 August să exprime felicitărĭ prințuluĭ în numele consulilor marilor puterĭ.

D. Tomescu este un diplomat serios și de mare valoare — ceea ce reese și din faptul că guvernul l-a numit într'un post atît de însemnat ca cel de la frontiera Bulgarieĭ spre Romînia.

A ocupat funcțiunĭ însemnate în ministerul de externe ca șef al serviciuluĭ ordinelor și medaliilor și ca director al serviciuluĭ consular.

D. Tomescu e un briliant causeur, fără ca, prin această calitate a sa, să dăuneze ceva principiuluĭ suprem în diplomație pe care un mare diplomat l-a exprimat spunînd că omul are limba pentru a tăcea.

Bran.

Șampania de la Galațĭ

Cine o fi dat ideea chiulhanuluĭ de la Galațĭ?

Profitînd de începerea lucrărilor pentru înălțarea diguluĭ de apărare, D-niĭ miniștri nu s'aŭ sfiit să meargă într'o localitate pe care a copleșit'o mizeria, pentru a bea șampanie și pentru a face veselie. Aceasta să le fie spre rușine.

D-niĭ miniștri s'aŭ dus într'un oraș în care nu le era ĭertat să petreacă. Galațiĭ aŭ suferit o crudă încercare, asupra Galaților s'a revărsat potopul, care a redus în mizerie neagră aproape la două-zecĭ miĭ oamenĭ, cuartiere întregĭ aŭ rămas pustiĭ, într'un cuvînt D-niĭ consilierĭ aĭ tronuluĭ aŭ intrat într'un oraș cernit.

Aceasta fiind situațiunea, cel maĭ elementar bun simț trebuĭa să le dicteze conduita și să-ĭ oprească de a destupa sticle cu șampanie.

Aŭ făcut din potrivă.

Crezînd că aŭ debarcat la Galațĭ pentru a face o partidă de petrecere, aceștĭ domnĭ n'aŭ avut altă grijă maĭ mare de cît să se așeze în jurul uneĭ mese, să asculte pocniturile sugestive ale dopurilor „Pommery et Greno“ și la urmă să bea.

Și pe cînd premierul Mitiță vărsa pe jiletca sa lacrămĭ senile și spumă de șampanie, pe cînd copilul Ionel spunea prostiĭ învățate pe de rost, de jur împrejur staționa tăcută și posomorîtă o întreagă populație căreĭa, poate, îĭ lipsește și pîĭnea copiilor.

Cînd Galațiĭ se jălesc, miniștriĭ beaŭ șampanie, cînd două-zecĭ de miĭ de muncitorĭ nu maĭ aŭ nicĭ casă, nicĭ masă, nicĭ mămăligă în vatră, nicĭ vită în bătătură, primăria găsește încă destuĭ banĭ pentru a oferi șampanie miniștrilor!

Acesta e regimul ciocoilor liberalĭ, regimul rușineĭ și al imbecilitățeĭ.

Memphis.

Decadența teatruluĭ

De obiceiŭ în vacanță, cînd luptele politice încetează și e chesat de știrĭ politice, presa se ocupă și cu chestiunile teatrale.

Este bine că cel puțin în vacanță teatrul, care e o instituție culturală și artistică din cele maĭ importante, atrage atenția preseĭ, și maĭ ales că bărbațĭ politicĭ însemnațĭ îșĭ spun cuvîntul lor.

A fost o vreme cînd toțĭ fruntașiĭ țăreĭ țineaŭ de datorie a lor să se ocupe cu chestiunile artistice. Pe la 1833 Heliade Rădulescu și Barbu Catargiu făceaŭ criticĭ teatrale. Maĭ pe urmă se ocupă de teatru Kogălniceanu, Rosetti și Cezar Boliac.

De la o vreme fruntașiĭ aŭ neglijat cu desăvîrșire teatrul, și am rămas să ducem lupta, pentru dezvoltarea acesteĭ instituțiĭ, cîțĭ-va ziariștĭ maĭ tinerĭ, carĭ orĭ cîtă dreptate avem în ceea ce susținem, totușĭ nu putem să dezrădăcinăm deprinderile rele, de oare-ce aceĭ ce sînt în capul acesteĭ instituțiĭ nu se preocupă de ceea ce se scrie despre teatru, dar de situația și puterea de a aplica ideile pe carĭ le susțin acela ce scriŭ.

In teatru ca în toate instituțiile țăreĭ puterea se bucură de maĭ multă considerație ca judecata. Conducătoriĭ instituțiilor se supun forțeĭ și disprețuesc judecata.

De aceea, eŭ simt o mare bucurie cînd văd că bărbațĭ cu trecere în sferele politice conducătoare vin să ne dea o mînă de ajutor nouă, acestora carĭ de mult cerem schimbarea sistemuluĭ după care se conduc teatrele noastre.

•

In două prime articole ale ziaruluĭ „Opinia“ din Iașĭ, eminentul meŭ amic, valorosul bărbat politic D. Al. A. Bădărĕŭ vorbește despre teatru.

D-sa constată că teatrul este în decadență. Actoriĭ, spune D. Bădărĕŭ, se plîng în contra publiculuĭ și acesta la rîndul săŭ în contra actorilor. D-sa găsește, cu drept cuvînt, că și actoriĭ și publicul aŭ dreptate.

D. Bădărĕŭ se întreabă apoĭ: ce este de făcut?

Eŭ cred că în această chestie nu trebuesc considerate numaĭ două elemente, ci treĭ, și anume: actoriĭ, publicul și direcția.

Pentru mine acest al treilea element este chĭar cel maĭ important.

Să discutăm:

Direcția unuĭ teatru este ceea-ce e în școală profesorul, în armată generalul, în orchestră șeful.

După cum în școală poțĭ să aĭ ceĭ maĭ bunĭ elevĭ și cele maĭ bune programe și cărțĭ de studiŭ și totușĭ nu veĭ face nimic, dacă nu veĭ avea profesorĭ bunĭ; după cum armata cu ceĭ maĭ bunĭ soldațĭ și cel maĭ bun armament, nu va fi victorioasă dacă nu va avea generalĭ bunĭ; după cum o orchestră cu ceĭ maĭ bunĭ executanțĭ și cu cel maĭ bogat repertoriŭ, va fi o orchestră slabă fără un șef dibaciŭ, tot așa și în teatru ceĭ maĭ bunĭ artiștĭ și cu cel maĭ bine dispus public nu vor ajunge să dea avînt arteĭ dramatice fără o bună direcție.

Dovada mĭ-o dă chĭar D. Bădărĕu prin articolele sale.

D-sa constată că la început teatrul mergea mult maĭ bine. Apoĭ, la 1875 teatrul a fost în decadență, și aduce ca dovadă un discurs al D-luĭ Maiorescu.

Eŭ voiŭ adăoga că după 1880 teatrul a avut încă cîțĭ-va anĭ de prosperitate în Bucureștĭ, și numaĭ de cîțĭ-va anĭ el a început să decadă.

Acum e întrebarea: Cînd a avut teatrul la noĭ momentele sale de glorie?

La aceasta răspund: atuncĭ cînd a avut direcțiunĭ bune.

Inceputurile teatruluĭ, în Bucureștĭ ca și la Iașĭ, aŭ fost admirabile. Atuncĭ direcția o aveaŭ fruntașiĭ mișcăreĭ noastre culturale, carĭ îșĭ dădeaŭ seama de importanța teatruluĭ, de rolul pe care această instituție era chemată să-l joace în progresul cultural al țăreĭ. Atuncĭ se tindea la formarea uneĭ adevărate instituțiĭ artistice și la pregătirea repertoriuluĭ original, care trebuĭa să facă dovada realizăreĭ unuĭ sigur progres cultural în țară.

Evenimentele politice din ambele țărĭ aŭ răpit însă curînd acesteĭ instituțiunĭ, după cum am spus și într'un alt articol din zilele trecute, pe fruntașiĭ mișcăreĭ noastre culturale, teatruluĭ. Atuncĭ a urmat o perioadă de scădere, de lîncezeală.

Și această perioadă a durat pînă ce teatrul din Bucureștĭ a căpătat director pe savantul și nemuritorul patriot Ion Ghika.

Acesta a pus bazele regenerăreĭ teatruluĭ nostru. El a ridicat pe tineriĭ actorĭ de talent, a dat cel maĭ puternic sprijin scriitorilor romînĭ și a luat primele măsurĭ pentru ca să puĭe bazele trupeĭ lirice romîne.

Incontestabil că Ion Ghika a fost cel maĭ priceput director al teatruluĭ, acela care șĭ-a dat maĭ bine seama de

importanţa instituţiei şi de faptul că teatru romînesc fără repertoriŭ romînesc nu însemnează nimic.

Dar şi Ion Ghika n'a rămas mult la conducerea teatrului, spre nenorocirea acestei instituţii.

De la el teatrul a mers în decadenţă şi am ajuns la acea epocă tristă în care talentele superioare ca Iulian, Mateescu şi alţii eraŭ puşi să facă pe caraghioşii în operete.

Preocuparea de a face din teatru o instituţie culturală şi artistică a fost înlocuită de preocuparea de a face bani. Actorii, cînd ieşeaŭ din cabinele lor pentru a începe reprezentaţia, nu-şi mai simţeaŭ inima bătîndu-le de grija succesului moral, ci dedeaŭ fuga la gaura cortinei pentru a se informa la ce ţifră se urcă reţeta serală.

Gustul publicului a fost stricat. Iulian nu mai era aplaudat pentru faimoasele sale creaţiuni în comedie, ci pentru abilitatea cu care imita pe Nemţi saŭ pe Unguri.

Eclipsa aceasta a artei în favoarea gologanului a mers tot progresînd pînă la 1888, cînd a fost numit director general cunoscutul autor dramatic I. L. Caragiale.

Artistul ajuns în capul acestei instituţii a trebuit să tae în carne vie pentru ca să scape din acea baracă neguţătorească rarele exemplare artistice pe cari le cotropise marfa de comerţ.

A fost o revoltă generală. Chiar şi artiştii de talent îşi perduseră pînă într'atîta sentimentul artistic în cît se găseaŭ în fruntea celor revoltaţi.

Pentru iubitorii de artă însă, pentru aceia cari doreaŭ să vadă teatrul pornind din noŭ pe drumul artei, a fost o adevărată sărbătoare prima reprezentaţie a stagiunei de sub direcţia luĭ Caragiale, reprezentarea piesei *Manevrele de toamnă*.

Dar nu i-a fost dat teatrului să aibă multă vreme în capul săŭ directori pricepuţi.

Am ajuns din noŭ la direcţia d-lui Stăncescu — căci d. Cantacuzino, deşi are cele mai bune intenţiuni, se supune tot-d'auna conducerei d-lui Stăncescu. — Căderea în direcţia rea a fost vertiginoasă. Şi azi am ajuns în acest hal că repertoriul teatrului este monopolizat de funcţionarii teatrului. Pînă şi inspectorii de ocazie, cari nu s'aŭ ocupat în viaţa lor cu teatru, traduc piese. E vorba pur şi simplu de pricopseală.

Arta nu mai preocupă pe nimeni şi se face reclamă excepţională în jurul celor mai nesăbuite melodrame şi a comediilor pornografice.

Şi ori-ce s'ar spune nu ne lipsesc actorii buni şi nici lucrările originale. Din acest ultim punct de vedere stăm de sigur mult mai bine azi şi e şi natural ca aşa să fie.

Dar azi stăm răŭ în ce priveşte direcţia. Cred că am dovedit cum că epocile de decadenţă ale teatrului s'aŭ datorit numai nepriceperei direcţiunilor.

Dacă va fi nevoe, voi reveni asupra acestei cestiuni şi voi dovedi şi mai bine dreptatea tezei pe care o susţin, intrînd în amănuntele faptelor.

De aceea eŭ zic, că nu e nevoe să se schimbe legea, nici să se inventeze actori, dar e absolută nevoe să se dea direcţia teatrelor noastre oamenilor pricepuţi şi cari îşi daŭ seama de importantul rol pe care trebue să-l joace teatrul în dezvoltarea culturală şi artistică a poporului romîn.

I. C. B.

IMPRESIUNI şi PALAVRE

(Din coresp. luĭ Chiţibuş cu cetitoarele sale).

In hamac

In hamac eŭ mă legăn uşor şi cuget la atîtea ş'atîtea scrise de noi, *Chiţibuş*, şi pămîntul se'nvîrteşte şi timpul zboară, iar din pluta mea iubită guraliva coţofană spune: *Sînteţi nebuni, sînteţi nebuni.*

*

In hamacul meŭ eŭ mă legăn mai tare şi gîndul meŭ mai iute se duce şi coţofana zburase; iar smaraldicele foi mărunte lucioase şi sclivisite ca hîrtia ale pluteĭ şoptesc între dînsele: *Sînteţi nebuni, sînteţi nebuni.*

*

In hamac m'avînt în legănare vertiginoasă, ah! De mînie urechile îmi vîjiesc, gîndurile mele aŭ ocolit pămîntul,— vîntul vîjie acuma printre copaci; iar urîcioasa pasăre, şi pluta şi el răcnesc în cor: *Sînteţi nebuni, sînteţi nebuni.*

*

Eŭ puternic braţele în frînghii mi le înfig şi hamacul din zbuciumul acesta infernal îl opresc şi mă ridic şi privesc în cele patru părţi ale lumei şi văd dumbrave, şi văd mănoase cîmpii, smălţate livezi, şiruri de munţi înalţi şi văi adînci, şi văd nemărginirea bolţeĭ cereşti... Moale în hamac mă las ca dezarmată şi o legănare dulce încep...

*

S'aud ţîrîitul greerilor, fîşiitul coaselor, freamătul pădurilor, mugetul cirezilor, buhăitul turmelor, şuerul ciobanilor, doĭnele copilelor, cumpăna fîntînelor, clopotul bisericeĭ...

*

După sunetul luĭ, în hamac mă leagăn, de atîtea frumuseţi ale fireĭ sînt fermecată. In mijlocul eĭ cît ar putea omul să fie de fericit şi cu toate acestea cu ce fiere el singur s'adapă! Şi hamacul mereŭ se leagănă, iar eŭ cînt:

Doamne, tu împodobit-aĭ firea numaĭ cu minunĭ
Şi'n loc d'a gusta într'însa pace, lînă fericire,
Şi d'a ridica altare la plăcerĭ şi fericire
Gemem şi ne zbatem vecinic, par'că-am fi: nebunĭ, nebunĭ.

Zara, via, 3 August.

Frusinica

Faure la Petersburg

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Paris, 5 August. — Miniştrii s'aŭ întrunit după amiazĭ sub preşidenţia D-luĭ Faure şi s'aŭ ocupat de diferite chestiunĭ relative la călătoria acestuia în Rusia.

Preşedintele republiceĭ va părăsi Parisul mîine dimineaţa mergînd la Dunquerque, unde se va îmbarca la ora unu după amiazĭ pentru Rusia. Va fi însoţit de D-nu Hanotaux, de amiralul Gervais şi de membriĭ caseĭ sale civile şi militare.

D-nu Meline va conduce ministerul afacerilor străine în timpul absenţeĭ D-luĭ Hanotaux.

CRONICA

Interlaken, 30 Iulie.

Plăcerĭ

Una dintre plăcerile favorite ale multora aci e pescuitul cu undiţa. Iĭ vezĭ stînd pe marginea laculuĭ ceasurĭ întregĭ în soare, nemişcaţĭ, supăraţĭ, dacă face cine-va zgomot în jurul lor.

E o plăcere ca or care alta — plăcere crudă, e adevărat, căcĭ e de ajuns să vezĭ bieţiĭ peştĭ zbătîndu-se ca să ţi se facă milă. Unde puĭ că scoaterea aculuĭ se face maĭ tot-dauna rupîndu-ĭ gura, — dar în sfîrşit, fie care om cu plăcerile pe carĭ îl lasă inima să le aibă.

Dacă m'ar asculta cine-va pe mine, eŭ nu înţeleg nicĭ una din plăcerile carĭ fac să sufere o biată fiinţă — or cît de neînsemnată ar fi pe lumea aceasta, şi le condamn tot atît de energic ca şi o crimă săvîrşită asupra unuĭ om. Pentru natură nu există fiinţă superioară şi inferioară; ea le-a creat pe toate cu o menire, cu o ţintă, şi perderea fie căreia trebue să fie pentru ea de o potrivă importantă.

Inţeleg pescuitul cu plasa, cu năvodul, înţeleg vînătoarea fiarelor sălbatice carĭ sînt necesităţĭ; înţeleg omorîrea animalelor hotărîte pentru hrană, pentru că nu avem cum face alt-fel, dar să mă duc să omor *de plăcere* fără interes, saŭ numaĭ ca să 'mĭ mulţumesc un gust pe care îl numim „ales", nişte fiinţe carĭ aŭ tot atîta drept la viaţă ca şi mine, mi se pare o faptă crudă şi o şcoală tristă pentru copiĭ.

Cînd aude copilul că tatăl săŭ a doborît zîmbind de îngîmfare, o biată căprioară, care e animalul cel maĭ blînd şi maĭ drăgălaş şi care nu face nimuluĭ nicĭ un răŭ, saŭ o biată pasăre, care încîntă şi împodobeşte pădurea şi cîmpul, ce vreţĭ să cugete, ce inimă vreţĭ să'şĭ formeze?... Chinuieşte şi el cînele şi pisica din casă, omoară cu pietre biata broască pe care o vede sărind prin curte cînd se lasă seara.

Să nu uităm că cruzimea e cruzime şi că pusă în practică faţă cu animalele, ea se poate resfrînge şi asupra oamenilor.

Poate că pescuitoriĭ cu undiţa sînt maĭ puţin răĭ pentru că cele de maĭ multe orĭ nu prinde nimic (li se cer multe calităţĭ ca să scape ceva: cunoaşterea loculuĭ, a obiceiurilor peşteluĭ după care umblă, direcţia vîntuluĭ etc. Din pricina aceasta pescuitul cu îm-v ţă să fiĭ răbdător. E ca un fel de doctorie pentru nervoşĭ — cînd poţĭ s'o înghiţĭ.

In scurt — deşi nu pricep nicĭ pescuitul cu undiţa, nicĭ vînatul, tot parcă aş vrea maĭ bine să [illegible] de cît vînînd.

Radu Prelee.

Un bucureştean pe zi

I. Lupulescu

Inginer foarte cunoscut, căcĭ a ocupat maĭ multe posturĭ însemnate. A fost director la C. F., deputat, membru în comisia pentru încurajarea industrieĭ naţionale etc.

Nalt, simpatic şi foarte glumeţ. Poartă în degetul cel mic de la mîna dreaptă un mare inel cu ţifra luĭ Alexandru I de Battenberg, fostul domn al Bulgarieĭ. Inelul îşĭ are legenda sa. Battenberg, cînd era prinţ al Bulgarieĭ, venea foarte des în Bucureştĭ, incognito, ca să petreacă. Despre venirea sa ştia numaĭ D. Lupulescu, care, ca director al C. F., avea grija să-l atîrne la tren un vagon special.

— Mă pliotisesc grozav în Sofia, scumpul meŭ director, îĭ spunea prinţul.

Cred şi eŭ că nu se pliotisea în Bucureştĭ Battenberg.

D. Lupulescu şi-a petrecut vara asta la Călimăneştĭ. Pescuia cu undiţa, pe malul Oltuluĭ, şi a pescuit mulţĭ... bolovanĭ, căcĭ fiind apa mare şi tulbure peştele nu avea poftă să se acaţe de undiţa luĭ D. Lupulescu.

Pic.

Din Balaci

(Corespondenţă particul. a „Adevĕruluĭ")

Un doctorand model.— Scandal în oficiul telegrafic.—Musafir nedemn

Medicul plăşeĭ Teleorman, doctorandul Ionescu Berechet, un personaj scandalos care, cu regret o mărturisesc, e departe de a face onoare corpuluĭ medical, contrar legilor în vigoare,—în calitatea sa de slujbaş al statuluĭ,—ţine în arendă o moşie din jurul comuneĭ Balacĭ, ocupîndu-se ast-fel maĭ tot timpul anuluĭ cu afacerile sale personale în detrimentul serviciuluĭ medical pentru care e plătit.

Lesne îşĭ poate dar închipui orĭ-cine seriozitatea serviciuluĭ depus de medicul Berechet în folosul locuitorilor, carĭ adesea, siliţĭ de nevoĭ grabnice, aleargă prin oraşele vecine după ajutor.

Scandal în of. telegrafic

Acum cît-va timp numitul doctorand iritat contra controloruluĭ fiscal Murgescu, din cauză că acesta denunţase jurnaluluĭ „Aurora" ce apare în Roşiorĭ, că, medicul plăşeĭ Teleorman a liberat certificate false unor anumite persoane—ca infirme—pentru a putea fi scutite de dările către stat, şi, neputînd da o dezminţire celor debitate în zisul jurnal, a provocat un scandal ne maĭ pomenit în localul oficiuluĭ telegrafic, ameninţînd cu bătaia pe denunţător.

Graţie însă atitudineĭ energice a dirigintelui oficiuluĭ telegrafic din localitate, scandalul nu a degenerat în bătaie al căreĭ caraghios erou ar fi fost D. Berechet-Ionescu.

Musafir nedemn

Din cauza acestor ruşinoase purtărĭ, parte din familiile serioase din localitate şi împrejurimĭ aŭ întrerupt aproape cu totul orĭ-ce relaţiĭ de prietenie cu medicul plăşeĭ. Această demnă hotărîre este, în mare parte, provocată de purtarea scandaloasă a nedemnuluĭ musafir, care, orĭ s'ar zice, numaĭ onoare nu poate face corpuluĭ medical romîn.

Din parte-ne atragem atenţia celor în drept asupra acestuĭ medic model şi îĭ rugăm să ia măsurile ce vor crede de cuviinţă pentru ca să se sfîrşească odată cu aceia carĭ îşĭ permit a comite fapte ca cele arătate.

Florin

Litere-Arte-Ştiinţe

Din Berlin se anunţă că renumitul dramaturg Hermann Sudermann, destul de cunoscut şi la noĭ, a isprăvit tocmaĭ o nouă dramă. Această poartă titlul „Ioan Botezătorul" şi se sfîrşeşte cu intrarea luĭ Isus în Ierusalim. Rolurile principale sînt: al luĭ Ion şi al Salomeeĭ.

*

In Shrewsbury, locul naştereĭ luĭ Darwin, s'a ridicat mareluĭ naturalist o statue. Darwin e reprezentat în mărime naturală, şezînd pe un scaun, în haine de lucru, dar într'o atitudine demnă. Statuia este opera sculptoruluĭ şi membruluĭ Academieĭ regale Horace Montford şi a fiuluĭ săŭ. Ea este cea maĭ asemănătoare reprezentare plastică a mareluĭ naturalist.

*

Alphonse Daudet propune ca Academia Goncourt să nu poarte alt nume de cît acela de „Diner Goncourt". Acest titlu ar corespunde maĭ mult tradiţiunilor acesteĭ societăţĭ literare din care bătrînul făcea parte. Cu drept cuvînt însă uniĭ susţin că dacă, după cum se ştie, ceĭ zece membriĭ aĭ Academieĭ se înţeleg asupra gustuluĭ literar, se deosibesc în totul în cestiunea de gust a mîncăreĭ. De aceea lumea cultă preferă numele: Academia Goncourt.

*

Duminica trecută trupa dramatică din Iaşĭ a reprezentat la Tulcea piesa Dalila de Octave Feuillet, după traducerea D-luĭ Emil Nicolau. Reprezentaţia s'a dat în beneficiul ligeĭ pentru propăşirea Dobrogeĭ, iar venitul net va servi la sporirea fonduluĭ monumentuluĭ comemorativ al anexăreĭ Dobrogeĭ.

OFICIALE

* Prin *Monitorul Oficial* de la 5 August se publică următoarele numirĭ şi permutărĭ în funcţiunĭ de medicĭ de plasă: D. d-r. N. Nicolescu-Buzăŭ la plasa Dîmboviţa-Mostiştea, circumscripţia I din judeţul Ilfov, în locul vacant; D. dr. T. Coculescu la plasa Mangalia din judeţul Constanţa, în locul D-luĭ dr. M. Teodoru, trecut în altă funcţiune; D. dr. Emanoil Florescu, actual medic definitiv al spitaluluĭ rural Urlaţĭ, din judeţul Prahova, este permutat în interesul serviciuluĭ, în asemenea calitate, la spitalul rural Ţăndăreĭ, din judeţul Ialomiţa; D. doctor Petre Şerbănescu, actual medic al spitaluluĭ rural Ţăndăreĭ, din judeţul Ialomiţa, este permutat, după cererea sa, provizoriŭ pînă la concurs, în postul de medic al spitaluluĭ rural Urlaţĭ, din judeţul Prahova, în locul D-luĭ dr. Em. Florescu, permutat; D. doctor Mihail Teodoru, actual medic al plăşeĭ Mangalia, din judeţul Constanţa, este permutat, provizoriŭ pînă la concurs, în postul de medic al spitaluluĭ rural Mozăcenĭ, din judeţul Argeş, în locul D-luĭ d-r. Iosif Macoveĭ, care ocupă acest post provizoriŭ şi se va chema în altă funcţiune medicală.

* Tot prin *Monitorul Oficial* de la a cea dată se aprobă clasarea următoarelor drumurĭ între cele vicinale: 1. Strada Lumineĭ, din comuna Corbu, precum şi partea de loc de pe proprietatea locuitorilor de la Mircea Goea pînă în malul rîuluĭ Siret; 2. Drumul care începe din şoseaua judeţeană Rîmnic-Făureĭ, trece prin mijlocul cătunuluĭ Orzăneasca spre a comunica cu satul noŭ de pe moşia Orzăneasca; 3. Drumul din satul noŭ la gara Zoiţa, prin cătunul Orzăneasca, comuna Costienĭ-de-jos pînă va da în drumul comunal ce merge prin comuna Costienĭ-de-jos la gara Zoiţa; 4. Drumul din satul noŭ, partea din Crivăţ, la comuna Sălcioara.

FEL DE FEL

Pentru corespondenţĭ. —Un ziar german dă următoarele sfaturĭ corespondenţilor de ziare. Recomandăm şi noĭ celor, ce vor să ne scrie cîte-ceva, aceste sfaturĭ:

1) Dacă vreĭ să comunicĭ ceva vreuneĭ gazete, scrie repede fără a sta mult la îndoială, şi trimete imediat, căcĭ lucrul care e noŭ încă pe cînd îl gîndeştĭ, este poate peste cîte-va ore prea tîrziŭ.

2) Fiĭ scurt: prin aceasta îţĭ economiseştĭ şi ţie şi redactoruluĭ un timp preţios. Principiul tăŭ să fie „fapte", nu „fraze".

3) Fiĭ clar, nu scrie cu creĭonul, ci numaĭ cu cerneală şi scrie citeţ, maĭ ales numele propriĭ şi ţifrele; şi pune maĭ multe puncte de cît virgule.

4) Nu scrie nicĭ odată „erĭ" saŭ „azĭ"; pune data hotărîtă a zileĭ.

5) Nu corecta nicĭ odată un nume saŭ un număr; maĭ bine şterge tot cuvîntul şi scrie-l alăturĭ din noŭ.

6) Nu scrie nicĭ odată pe amîndouă feţele hîrtieĭ. O sută de rîndurĭ pe o pagină pot fi tăiate, date la cules şi culese în cîte-va minute, pe cînd dacă articolul e scris pe amîndouă feţele hîrtieĭ, trebuie să stea cîte două zile la acelaşĭ lucrător pînă îl culege, şi abia a treia zi vine la gazetă.

7) Comunică tot deauna, cînd scriĭ redacţieĭ, adresa ta exactă şi numele tăŭ adevărat, căcĭ scrisorĭ anonime nu pot fi luate în seamă.

Lamwda.

Buletin agricol

Seceri̦şul.—Producţia în statele europene.—In America.— Situaţiunea generală. Piaţa.

Timpul menţinîndu-se bun în cursul acesteĭ săptămînĭ, lucrările secereĭ s'aŭ putut efectua în Europa în condiţiunĭ maĭ avantagioase.

Cu cît înaintează seceri̦şul în Franţa, cu atît maĭ mult cresc şi decepţiunile. Producţiunea este după localităţĭ cu un sfert şi chiar cu ⅛ maĭ slabă de cît în anul trecut. Treerişul în Centru şi în Est dă rezultate defavorabile. Ştirile din Nord nu sînt maĭ satisfăcătoare.

Ploile şi inundaţiile aŭ pricinuit pagube locale însemnate în Germania. Luată însă în total, producţiunea faţă de anul trecut rămîne satisfăcătoare ca cantitate, dar inferioară ca calitate.

Din Rusia ştirile urmează de a fi contradictoriĭ. Sînt versiunĭ pentru o recoltă mijlocie, şi aproape egală celeĭ din anul trecut; altele maĭ pesimiste prevăd, pentru maĭ multe guberne, lipsurĭ ca şi în 1891. Monitorul comerciuluĭ, al industrieĭ şi al finanţelor din St. Petersburg, arătînd în ultimul săŭ raport că situaţiunea generală nu s'a ameliorat pe periodul de la 15 Iunie la 15 Iulie, deduce că atît producţiunea grîuluĭ de toamnă, cît şi acea a grîuluĭ de primăvară, va fi inferioară uneĭ mediĭ normale. Această stare, zice dînsul, începe a nelinişti comerciul, presa, şi guvernul.

In Italia recolta grîuluĭ este estimată cu hect. 39,000 000, adică cu hectolitri 10,000,000 maĭ puţin de cît în anul trecut. Calităţile sînt bune, şi vor compensa în parte acest deficit. In pămînturile nisipoase, aspectul semănăturilor de porumb nu este satisfăcător şi nu promite de cît o recoltă slabă.

In cele-l'alte ţărĭ, situaţiunea rămîne neschimbată.

In Statele-Unite poziţiunea se menţine tot atît de satisfăcătoare ca şi în trecut. Biroul de agricultură din Washington arată, precum urmează, starea grîuluĭ de primăvară şi al porumbuluĭ pe ziua de 10 August.

	1897	1896	1895	1894	1893
Grîŭ de pr.	86.7	78.9	95.9	67.1	67
Porumb	84.2	96.	102.5	69.1	87

In urma ploilor căzute în Australia şi în Indiĭ, perspectivele sînt acum puţin maĭ satisfăcătoare.

*

„Situaţiunea". Stockurile lumeĭ nu sînt astăzĭ de cît de hect. 22.500.000 contra 37,500,000 în 1896 şi 45.000.000 în 1895.

Disponibilul vizibil din Statele-Unite era pe ziua de 31 Iulie de hectolitri 6.300.000 grîŭ, contra:

Hectol. 16.500.000 în 1896, hectolitri 13.800.000 în 1895.

Hectol. 20.000.000 în 1884, hectolitri 20.800.000 în 1893.

Hectol. 8.400.000 în 1892, hectolitre 5.800.000 în 1891.

Următoarele ţărĭ vor avea de importat aproximativ:

Anglia hect. 66.000.000. Franţa hect. 20—25.000.000. Belgia, Holanda, Germania hect. 33.000.000. Spania, Italia, Portugalia hect. 15.000.000. Elveţia, Grecia etc. hect. 10.000.000. China, Japonia, Brazilia hect. 12.000.000.

Din aceste sume, Rusia, Romînia, Bulgaria, Turcia, Indiile etc., nu vor putea furniza de cît o mică parte, restul va trebui acoperit prin importărĭ de grîne din America.

Această situaţiune explică în deajuns cererea activă dezvoltată de Europa, în ultimul timp, pentru grînele americane.

Preţurile aŭ cîştigat în cursul acesteĭ săptămînĭ un noŭ avans de 6° la bursa din New-York. Disponibilul a închis ierĭ cu 93 şi jum. c. contea 87 şi treĭ sferturĭ c. Sîmbăta trecută. Terminul de August s'a urcat la Paris de la fr. 27 la fr. 28 şi treĭ sferturĭ pe suta de kilogr.

In Anglia cumpărătoriĭ sînt însă maĭ rezervaţĭ şi urmează urcarea cu mare prudenţă. Consumul cumpără necesarul, dar nu are încredere în situaţiunea actuală încordată. Vede o producţiune foarte însemnată în America şi se aşteaptă acum, că timpul este favorabil, la oferte îndestulătoare din partea cultureĭ indigene. Crede că lipsurile nu se vor resimţi de cît maĭ tîrziŭ, şi numaĭ dacă în adevăr recolta din Rusia va eşi atît de deficitară precum se zice.

*

Piaţa noastră a fost inactivă în tot cursul săptămîneĭ, pe preţurĭ nominal neschimbate, graţie cumpărărilor făcute de morile locale, şi a sosirilor pînă acum neînsemnate.

Operaţiunĭ pentru export nu avem de notat, căcĭ nu putem considera ca stare micile expediţiunĭ făcute maĭ mult în scop de a cunoaşte modul cum vor fi apreciate grînele noastre în străinătate.

Preţurile noastre sînt ţinute peste parităţile celor de afară, şi cu toată amelioraţiunea şi susţinerea din America, ele şi astă-zĭ nu oferă convenienţă. Afară de noĭ urcărĭ, detentoriĭ vor fi probabil obligaţĭ de a ceda din pretenţiunile lor, maĭ ales că cele maĭ multe grîne sosite pînă astă-zĭ, sînt de calitate slabă, defectuoasă, şi vor fi de o plasare dificilă. Mărfurile bune, sănătoase, cu greutate, sînt şi vor fi căutate şi proporţional cu mult maĭ bine plătite.

Cotăm aceste calităţĭ bune:

Grîŭ: Lb. 60—62 curat, fără mălură, leĭ 16—16 jum. ex şlep; 59—60, 2% corpurĭ fără mălură, leĭ 14¼—14½ ex. şlep; 57—58, 4% corpurĭ, fără mălură, leĭ 13½—13¾ ex. şlep; iar cele maĭ inferioare, nominal şi fără cumpărătorĭ:

Grîŭ: Lb. 54—56, 4% corpurĭ, fără mălură leĭ 11½—12½ ex. şlep; 50—52, 4% 9½—10¼.

Secară căutată, susţinută:

Lb. 50—52 după calitate leĭ 7.50—7.75 ex. şlep; 54—56, leĭ 8.25—8.50 ex. şlep.

Orz susţinut:

Lb. 40—42 după calitate leĭ 4.60—5 ex şlep; 44—46, leĭ 6—6.20 ex şlep; 48—51, leĭ 6½—7 ex. şlep.

Orzoaică după calit. vag. 1150—1300.

FOIŢA ZIARULUI ADEVĔRUL

81

VALSUL BARBAŢILOR

Partea a treia

CAP. III

Apropierea fortuneĭ

— Acest cămătar, atît de cunoscut prin asprimea sa şi prin pretenţiunile sale, îĭ împrumutase baniĭ ca şi cum ar fi făcut un amic... ca şi cum ar fi făcut un stabiliment financiar, fără alte beneficiĭ de cît cele recunoscute de lege...

Aceasta nu intra în obiceiul săŭ de a trata pe clienţiĭ săĭ... Oare nu era o cursă în aceasta?

Dar în curînd nu se maĭ gîndi la aşa ceva.

IV

Situaţiunea luĭ Thomeret era delicată; pericolele îl înconjuraŭ din toate părţile, şi el nu era aşa de orb ca să nu-şi poată da seama de ele. Şi prevăzînd viitorul se gîndi deja la mijloacele de a-l face maĭ puţin întunecat.

Cîte-va lunĭ îl maĭ separaŭ de perioada electorală.

In aceste cîte-va lunĭ pericolele puteaŭ creşte, situaţiunea putea să se întunece, dacă el n'ar descoperi vre un mijloc care să'l scape. Cu un inimic ca Joltran, lucrînd în tăcere dar cu tenacitate, la ruina rivaluluĭ săŭ, Thomeret trebuea să se ţie într'o atenţie şi o luptă continuă.

Dar ce mijloc să inventeze?

Creditul săŭ nu maĭ exista? El o ştia asta. De mult timp îl epuizase făcînd apel la toţĭ aceĭ cu carĭ era în relaţiunĭ; uniĭ îĭ veniseră în ajutor o dată şi alţiĭ îĭ refuzaseră cu formulele de politeţă şi cu regretele obişnuite.

Era decĭ gol în jurul luĭ, — şi nu maĭ putea să compteze pe ceĭ l'alţĭ.

— Cum să scape din această încurcătură?

El nu ştia, une-orĭ îşĭ perdea capul, De abia dacă ar putea să plătească cheltuelile alegereĭ sale.

— De unde va veni salvatorul?

Si el se simţi naturalmente întors cu secĭ de anĭ în urmă, la viaţa sa trecută, la averea sa de altă dată, la fasele dificile pe carĭ le traversase şi cum reuşise să învingă soarta.

Dar acum situaţiunea sa era cu totul alta!

Atuncĭ tînăr, distins, putînd să placă recursese la însurătoare, după ce perduse averea sa cu Henri Dupat; şi însurătoarea îl scoase la ţărm.

Acum s'a isprăvit. Goana după însurătoare nu-l maĭ folosea nimic, chiar dacă ar fi voit să uzeze de divorţ. Insurătoarea ce ar fi căutat'o ar fi fost o însurătoare pentru banĭ. Dar femeia care-şĭ dă banul săŭ, dă în acelaş timp şi inima sa unuĭ om care nu caută de cît zestre şi deja de mult timp el trecuse vîrsta cînd cine-va maĭ poate inspira vre-o pasiune. Cine ar fi iubit pe acest om cu faţa zbîrcită, spălăcită, cu părul alb, ochiĭ stînşĭ, bătrîn deja deşi era numaĭ de 50 anĭ? Niminea.

Si deşi cîte-va minute îl zbuciumă ideia de divorţ, el o părăsi îndată.

Dar ceea ce pentru el era imposibil era poate posibil pentru altul...

Si acela, acest altul, salvatorul nu-l avea oare la dispoziţia sa, gata a i se supune, fără îndoială şi gata pentru orĭ ce devotament?...

Gilbert!

Ast-fel prin acest şir logic de ideĭ, începu să se gîndească la tînărul băiat.

El se gîndi mult timp la el, răscolind acest plan în toate felurile, hotărît să încerce orĭ ce.

Si toate reflexiunile sale îl aduseră la concluzia că numaĭ în acest tînăr constă salvarea sa.

Inainte de a destăinui acest plan luĭ Gilbert, el consultă pe Sabina.

Dar nu era aşa de uşor să se înţeleagă cu Sabina în privinţa acestuĭ punct.

Deja de mult timp, de comun acord, eĭ trăiaŭ, bărbat şi femeie, aşa de separaţĭ în cît s'ar fi zis că sînt străinĭ unul de altul.

Sabina finise prin a nu se întoarce la Paris, nicĭ măcar în timpul sezonuluĭ mort.

Vara şi iarna, ea le petrecea la Val-Dieu, ne avînd ca distraţie de cît beneficiile caritabile ce le împărţea nenorociţilor din jurul eĭ.

Ea îşĭ făcuse ast-fel o existenţă de martiră pe care o maĭ înveselea razele de lumină ce cădeaŭ asupra inimeĭ sale rănite, din ochiĭ fiuluĭ săŭ adoptiv.

Chiar cînd Thomeret locuia la sticlărie, întrevederile eraŭ rarĭ — nu maĭ în orele de repaos. Doar cîte-va vorbe banale se schimbaŭ între eĭ, cînd Gilbert se găsea de faţă, iar cînd acesta era absent, orele de repaos se terminaŭ dese orĭ fără să se schimbe vre-o vorbă între bărbat şi femeie.

Sabina fu decĭ surprinsă, într'o seară cînd văzu pe bărbatul săŭ, că se apropie de ea, şi-ĭ zice:

— Aşĭ voi să vorbesc ceva cu d-ta.

Ce putea el să-ĭ spuie? O dată, anul trecut, se servise tot de această formula de această intrare în materie, spre a obţine de la ea semnătura sa... pentru a-ĭ lua cîte-va resturĭ ce-ĭ maĭ rămîseseră din zestrea sa...

Dar ea ştia că acum nu maĭ poseda nimic.

Fiind-că o vedea surprinsă şi ezitînd:

— E vorba despre Gilbert, adăogă el.

— Despre Gilbert?

— Da, despre fericirea luĭ, despre viitorul luĭ...

Ea tresări. Neîncrederea o coprinse puţin. Nicĭ odată acest om nu se ocupase de copilul adoptiv. El suportase prezenţa luĭ, tolerase afecţiunea Sabineĭ, şi atîta totul. Si astă-zĭ creatura de ghiaţă, egoistă, pretindea că se interesează şi se gîndeşte la fericirea luĭ Gilbert.

Nu cum-va aceasta ascundea vre-o nouă cursă?

Ea se hotărî să fie cu băgare de seamă.

Dar în acelaş timp, ea răspunse:

— Te ascult... şi sînt încîntată de intenţiunea d-tale...

Apoĭ îĭ zise, că puţin cîte puţin, ca şi ea, el se ataşase de Gilbert, că-l considera ca pe copilul săŭ şi că în asemenea condiţiunĭ, era de datoria luĭ să se gîndească la viitorul tînăruluĭ băiat. Fără avere, fără alte resurse de cît gradul săŭ de ofiţer, el nu putea să aspire la nimic fiind-că era fără familie; afară de aceasta, de un spirit gînditor şi serios, muncitor, Gilbert nu căuta plăcerile tinerilor de etatea luĭ; unica luĭ plăcere era să rămîie lîngă mama sa adoptivă şi să-ĭ consacre tot timpul, care nu-l petrecea cu Filip.

—Din această cauză' urmă Thomeret, m'am gîndit să'l însor... Dacă ĭ-aşĭ putea găsi unde-va o fată saŭ o tînără văduvă, bogată, amabilă — şi care l'ar iubi, bine înţeles—mi s'ar părea că nu mĭ-am perdut timpul şi că aşĭ merita în de ajuns recunoştinţa sa.

— Sînt mîndră de solicitudinea d-tale zise Sabina.

Ea păstra oare-care rezervă, ne fiind de loc obişnuită să întîlnească la bărbatul săŭ atîta afecţiune şi atîta prevedere. Unde era cursa? Ea întrebă:

— Si fără îndoială, i-aĭ găsit fata saŭ tînăra văduvă ce ĭ-ar conveni?

— Ba încă nu, zise Thomeret rîzînd. Iţĭ mărturisesc că această ideie e prea recentă în capul meŭ.

Si el adăogă cu sinceritate:

— La urma urmeĭ, aceasta depinde de voinţa luĭ Gilbert.. Acest băiat e liber... de fapt... Cu toate serviciile ce i le-am făcut, nicĭ eŭ nicĭ d-ta nu avem nicĭ un drept asupra luĭ. Sînt mulţĭ ofiţerĭ cărora le place celibatul maĭ mult ca căsătoria. Se poate ca Gilbert să fie dintre aceştia. Aceasta îl priveşte. Cît despre mine, nu voĭ încerca nicĭ odată să influenţez asupra decesiuneĭ luĭ.

Sabina fu foarte plăcut atinsă de aceste vorbe.

Ea întinse de o dată mîinile către bărbatul săŭ:

— Iţĭ mulţumesc zise ea... D-ta ştiĭ cît de mult ţin la acest copil... D-ta n'aĭ putea să-mĭ probezĭ maĭ bine... afecţiunea ce o aĭ pentru mine, de cît manifestînd şi către el cît de puţină simpatie...

— Voiŭ vorbi decĭ luĭ Gilbert.

Ocaziunea i se prezintă îndată.

A doua zi de dimineaţă, înainte ca ofiţerul să iasă pentru a-şĭ face obişnuita preumblare în împrejurimile de la Malavisée, el îl întîlni, şi luîndu-l cu familiaritate de braţ, îĭ zise:

— Fiind-că plecĭ, vreĭ să ne preumblăm amîndoĭ?

Si împreună eĭ scoborîră pînă la rîul Meusa.

După cît-va timp, Thomeret zise cu un surîs.

— Dragă Gilbert, te-aĭ gîndit vre-o dată la căsătorie?

Tînărul băiat avu o uşoară emoţiune şi după o mică tăcere răspunse:

(Va urma)

BULGARIA CONTRA ROMÂNIEI

— INTERVIEW CU D. STOILOFF —

— Vezi pag. 4-a —

Ovăz „ „ „ 975—1080.
Fasole „ „ fr. % k. 13½—15.
Rapiță calmă, fără cerere, pe prețurĭ neschimbate.
Lb. 46—48 defect. leĭ 12—13 ex. șlep;
„ 50—52 bună „ 14½—15¼ „ „
Porumb maĭ negligeat:
Comun Lb. 60-61 disp. leĭ 6.10—6.20 ex. șlep; 62—63, leĭ 6.30—6.40; 61 62, predare Aug. (Septbr.) Octbre, 6.30—6.40.
Colorat Lb. 62—63, leĭ 6.50—7. ex. șl.
Roșiu „ 63—64, „ 7.50—8. „ „
Dințĭ de cal Lb. 62—63, leĭ 6.50—6.75 ex. șlep.
Cinquantino vagonul leĭ 940—975.
Meiŭ Lb. 59—60, leĭ 6.50—6.60 șlep.

Marmorosch, Blank et Comp.

Ediția de dimineață

Prințul Bulgarieĭ și țarul

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Sofia, 5 August.— *Agenția Balcanică* anunță că în cercurile competinte se zice că prințul Ferdinand nu va merge la Petersburg din cauză că țarul este obosit în urma vizitelor recente ce îĭ s'aŭ făcut.

Știre de la Andrée

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Berlin, 5 August. — *Vossische Zeitung* anunță că un vapor expres a primit comunicarea de la yachtul Alken că acesta a pus mîna pe un porumbel călător ducînd depeșa următoare adresată luĭ *Aftambladet* la Stockholm:

„Am trecut 82°, călătorie bună spre nord. Andrée“.

INFORMAȚIUNI

Bulgaria și Austria

Demersurile de împăcare ale Bulgarieĭ

Cînd mă aflam la Rusciuk trimes de „Adevĕrul“ pentru a'l reprezenta la parada deceniuluĭ bulgăresc, un om politic, amic al D-luĭ Stoiloff, pe care 'l am întrebat dacă e adevărat că primul ministru al Bulgarieĭ își va da demisiunea, 'mĭ a răspuns cele ce urmează.

„Am vorbit chiar odinioară cu D-l Stoiloff, care m'a asigurat că nicĭ nu e vorbă de căderea sa.

Ordinul pe care 'ĭ 'l-a dat principele în ziua de 2 August luĭ Stoiloff ar trebui să ajungă pentru a dezminți orĭ-ce zgomot de criză.

„In fond, a zis D-l Stoiloff, de ce așĭ demisiona? Fiind-că aŭ plecat agentul diplomatic și consuliĭ austriacĭ? Dacă Bulgaria a putut sta zece anĭ fără consulĭ rusești, apoĭ va putea sta în liniște două-zecĭ și chiar treĭzecĭ de anĭ fără consulĭ austriacĭ“.

*

Dară D-l Stoiloff a uitat că în alte condițiunĭ aŭ plecat Kaulbars și consuliĭ rusești, și în alte condițiunĭ pleacă baronul de Call și consuliĭ austriacĭ. Afară de aceasta D-l Stoiloff maĭ comite o mică greșeală, foarte importantă în cazul de față, cînd se crede tot așa de apt și de talentat ca și Stambuloff.

*

Intr'adevăr, vorbele D-luĭ Stoiloff aŭ rămas vorbe. Multă lume își amintește că și Stambuloff a fost decorat înainte de a cădea de la putere. Principele s'a săturat și de D-l Stoiloff. Aceasta maĭ ales după ce din partea Rusieĭ 'ĭ s'a declarat **că nu poate fi primit la Petersburg înainte de-a se fi împăcat cu Austria.**

Principele s'a văzut decĭ silit să'șĭ amîne călătoria pe care era vorba s'o facă pentru a'l vizita pe țar, iar într'acelaș timp l'a însărcinat pe agentul diplomatic al Bulgarieĭ la Petersburg, D-l Stancioff, ca să se ducă la Viena spre a face demersurĭ de împăcare pe lîngă guvernul austriac.

*

D-l Stancioff a și plecat la Viena trecînd Marțĭ prin gara de Nord. D-l Stancioff are însărcinarea de a „aranja“ lucrurile cu Austria. D-l Stoiloff, al căruia cap îl cere Austro-Ungaria, va fi de sigur sacrificat de prinț și e foarte caracteristic faptul că mulțĭ oamenĭ politicĭ bulgarĭ declară:

„D-l Stoiloff știe prea multe. Plecînd, pe D-sa îl așteaptă soarta luĭ Stambuloff“.

Bran.

Serviciul nostru maritim a comandat companieĭ Fairfield de lîngă Glascow, un vapor poștal în valoare de 2 milioane leĭ.

Acest vapor este destinat a face cursa accelerată între portul nostru Constanța și portul Alexandria din Egipet.

Cursele acestea vor începe în primăvara anuluĭ viitor.

Ministerul de războiŭ a hotărît reconstruirea tutulor pichetelor de pe malul Prutuluĭ carĭ sînt în stare de ruină.

In acelașĭ timp, se vor înființa companiĭ permanente pentru paza frontiereĭ rusești.

In curtea școaleĭ de aplicație din Capitală a avut loc aseară o mică altercație între ofițeriĭ M. și E.

Probabil că astă zĭ va avea loc o întîlnire pe teren.

Evreiĭ din Dobrogea

Primim scrisorĭ din partea „Epitropiilor comunităților israelite“ din Constanța și Tulcea prin carĭ acestea protestează în contra celor publicate de noĭ, cum că Evreiĭ din Dobrogea ar merge mînă în mînă cu Bulgariĭ d'acolo pentru susținerea agitațiunilor antiromîne.

Noĭ, zic Evreiĭ din Constanța în această scrisoare, *nu vom face nicĭ o dată cauză comună cu dușmaniĭ țăreĭ, iar în cît privește aluziunea că nu posedăm drepturĭ cetățenești și la carĭ aspirăm, aceasta nu ne va face să ne abatem de la datoriile noastre, ci speranța și năzuința noastră va fi că numaĭ* **prin țară și cu asentimentul țăreĭ noastre** *să le obținem.*

Iar Izraeliții din Tulcea declară că „Evreiĭ dobrogenĭ aŭ fost și vor fi tot-d'a-una sincerĭ și devotațĭ supușĭ aĭ țăreĭ care le dă o ospitalitate atît de largă.“

Scrisoarea Izraeliților din Constanța și Tulcea nu poate de cît să ne bucure. Ea dovedește că Evreiĭ din Dobrogea aŭ înțeles în fine că adevăratul lor interes este, ca să dea tot concursul lor administrațiuneĭ romînești în luarea măsurilor contra agitațiunilor slave.

*

Totuși, menținem cele scrise de noĭ cum că uniĭ Evreĭ s'aŭ transformat în instrumentele emisarilor bulgarĭ și le aducem aminte că acum o lună un mare număr de Evreĭ din Tulcea eraŭ să provoace o întrunire publică care trebuia să servească de antimergătoare multor altor întrunirĭ publice bulgărești, dar numaĭ grație sfaturilor unora dintre Evreiĭ d'acolo coreligionariĭ lor aŭ renunțat la prima lor hotărîre.

*

Acuma însă, cînd o parte din Evreiĭ din Dobrogea se leapădă de solidaritatea lor cu agitatoriĭ bulgarĭ, nu putem de cît să'ĭ felicităm și să recomandăm această hotărîre lăudabilă tuturor Izraeliților din Dobrogea.

Va fi în interesul Romînieĭ și al tuturor Evreilor din țară.

Mihnea.

Comisarul regesc al corpuluĭ IV de armată, după o minuțioasă cercetare, a descoperit că administratorul de cl. II lt. Mihai Carp din Botoșanĭ, s'a servit în comiterea furtuluĭ de furaj, cu un cîntar falș.

Locotenentul a fost adus în Iașĭ și închis în arestul militar din acel oraș. El va fi judecat de Consiliul de războiŭ al corpuluĭ al IV-lea.

Un ziar din Iașĭ publică știrea că inginerul șef al aceluĭ județ printr'o adresă către minister arată că comisiunea mixtă pentru curățirea albieĭ Prutuluĭ a ridicat blocurile de peatră așezate pentru întărirea maluluĭ în punctul Durduc și a întărit cu ele malul Prutuluĭ de pe teritorul rusesc.

Aceste blocurĭ fiind proprietatea C. F. R., D. inginer șef întreabă pe minister dacă comisiunea mixtă e autorizată de direcția C. F. R. a lua acele blocurĭ.

Aniversarea naștereĭ împăratuluĭ austriac

Erĭ fiind aniversarea naștereĭ împăratuluĭ Franz Iosef, s'a oficiat un Tedeum la biserica catolică din strada Luterană.

Aŭ azistat D-niĭ general Vlădescu și colonelul Priboianu din partea regeluĭ, D-niĭ D. Sturdza, Gogu Cantacuzino, general Macarovicĭ, D. ajutor de primar Bursan, colonel Boerescu, D. Calenderu, Petrescu și un mare număr de ofițerĭ superiorĭ și magistrațĭ.

De-asemenea aŭ azistat la Te-deum ministrul și secretariĭ legațiuneĭ germane cum și întreaga legațiune și consulatul austro-ungar din Capitală.

Toțĭ eraŭ în mare ținută și cu decorațiile austro-ungare pe piept.

Biserica era plină de lume.

La sfîrșitul serviciuluĭ religios miniștrii, generaliĭ și magistrațiĭ romînĭ aŭ felicitat pe ministrul Austro-Ungarieĭ care îĭ primi apoĭ pe toțĭ la palatul legațiuneĭ din strada Vămeĭ unde s'a băut șampanie în sănătatea împăratuluĭ și dinastieĭ Habsburg.

V.

Lucrările pentru hidrografarea Măreĭ Negre de către ofițeriĭ institutuluĭ geografic al statuluĭ major se fac cu multă activitate.

Poimîine membriĭ comisiuneĭ dunărene se întrunesc în ședință la Galați.

Diviziile de mare și de Dunăre ale flotileĭ noastre vor începe săptămîna viitoare exercițiile lor de manevre pe mare.

D-l I. G. Kennidy, ministrul reședinte al Anglieĭ în Chili, a fost numit ministru plenipotențiar englez, pe lîngă guvernul romîn.

Protestul Romînilor și Presa maghiară

Am anunțat apariția uneĭ nouĭ broșurĭ de protestare împotriva apăsăreĭ maghiare și am publicat și un rezumat al acesteĭ broșurĭ.

Dăm astăzĭ după „Tribuna“, părerea preseĭ maghiare despre broșura în cestiune.

„Budapesti Hirlap“ scrie:

„Conferința internațională interparlamentară de pace din Bruxelles s'a părut potrivită Romînilor, ca să-șĭ dee în vileag cel maĭ noŭ protest contra Maghiarilor. „*Protestul*“ e titlul acestuĭ memorand, pe care universitariĭ valahĭ din Bruxelles, originarĭ din Ungaria, 'l-aŭ răspîndit între membriĭ conferinței. Cînd Valahiĭ din Ungaria în Bruxelles se adresează opinieĭ publice europene cu plîngerea lor contra statuluĭ maghiar, de fapt eĭ fug în frica lor de guvernul maghiar, pentru-că dacă acest protest 'l-ar fi lansat în Ungaria, eventual s'ar fi putut reînvia faimosul proces al memoranduluĭ și martiriĭ noștriĭ valahĭ azĭ deja nu maĭ sînt învățațĭ să sufere. Și *Protestul* acesta a văzut lumina zileĭ numaĭ sub egida și editura ligeĭ valahe“.

*

„Alkotmány“ încearcă a fi obiectiv și cumpătat.

El nu înjură, nu furibundează, dar de obiectivitate și adevăr totușĭ e departe, pentru-că are nenorocirea de a voi să se închine și luĭ Dumnezeu, și Mamonuluĭ, și adevăruluĭ și — șovinizmuluĭ maghiar.

*

„Egyetértés“ sub titlul „Neînfrânare valahă“ scrie:

„Dacoromîniĭ aŭ îndreptat un noŭ atac contra Ungarieĭ, și încă în chip atît de nerușinat, că e egal cu cea maĭ ticăloasă trădare de patrie. Intr'adevăr nu poțĭ pricepe ce e maĭ mare: obrăznicia acestor vagabonzĭ dacoromînĭ saŭ slăbiciunea și neputința guvernuluĭ Ungarieĭ, că nu poate pune capăt la neînfrînările acestor agitatorĭ necontenit călătorĭ întru a trăda patria. Și în furibundajiile lor e singurul noroc, că eĭ mințesc atît de impertinent, încît om cu mintea sănătoasă observă imediat, cum tot ceea-ce spun e quintesența neadevărurilor, și astfel eĭ nu pot amăgi decît pe miopĭ.

Cea maĭ mare obrăznicie aŭ comis'o cu o nouă broșură, chipu memorand, pe care aŭ edat-o în Bruxelles, unde 'șĭ ține acum ședințele conferența interparlamentară, și sînt destul de cutezătorĭ de a se provoca pe lîngă dreptatea cauzeĭ lor la opinia publică a Europeĭ.

Dar scris e: maĭ ușor ajungĭ în cale pe omul mincinos, de cît pe cînele schiop. Eĭ, aceasta se dovedește la lansatoriĭ *Protestuluĭ* maĭ luminos ca soarele.

Pentru că în vreme ce eĭ se vaĭtă și urlă îngrozitor, că'ĭ despoĭăm de caracterul lor național, și-ĭ dezbrăcăm de limba lor, de legea lor, de datinele lor strămoșeștĭ, la un alt loc exclamă cu mare fală: „De optsprezece veacurĭ, noĭ, Romîniĭ, ne aflăm pe locurile aceste (Ardealul), pe carĭ le-am apărat cu brațele noastre și le-am făcut roditoare cu munca noastră. Am avut în această existență aproape de două orĭ milenară mulțĭ dușmanĭ de înfruntat și multe durĭ de suferit. Dar Dumnezeŭ ne-a dat puterea de a ne păstra caracterul nostru național întreg și neștirbit, moșiile noastre strămoșeștĭ neatinse, limba, legea și datinele noastre străvechĭ, așa cum le-am apucat din bunĭ străbunĭ“.

„Nicĭ prin gînd nu ne trece să-ĭ întrebăm, cînd mințesc maĭ cutezător, cînd se plîng, că-ĭ despoĭăm de toate și îĭ apăsăm, saŭ cînd involuntar trădează, că de anĭ două miĭ aŭ conservat tot ce aŭ moștenit din moșĭ strămoșĭ?“.

Urmează rezumatul protestuluĭ.

*

După cum se vede, broșura 'șĭ-a făcut efectul. Unguriĭ turbează fiind-că aŭ fost arătațĭ în adevărata lor lumină. Cine știe însă dacă Bànffy și aliațiĭ săĭ se vor schimba în urma indignăreĭ pe care a stîrnit-o, printre oameniĭ de bine, memoriul de protestare al Romînilor din Ungaria.

Bal.

O mare nenorocire era să se 'ntîmple alaltăseară, pe la orele 8, pe strada Doamneĭ.

In dreptul grădineĭ Hugo, reparîndu-se pavagiul, primăria a pus o frînghie de-a curmezișul stradeĭ Doamneĭ, în dreptul caselor D-luĭ Carp, pentru a împiedica circulația.

Un Domn Georgescu, care se întorcea cu gabrioleta de la șosea, unde fusese cu soția și cu un servitor, din cauza întunericuluĭ, nu vede obstacolul și, venind repede, calul se lovește cu gîtul de frînghie.

Calul se sperie și o ia la fugă; din fericire frînghia se rupe, iar calul e oprit la vreme de trecătorĭ.

Ca în tot deauna, și de astă dată e de vină primăria care a uĭtat să pue felinarul roșu reglementar, care să anunțe oprirea circulațieĭ.

Culmea e că, la meritatele apostrofărĭ ale D-luĭ Georgescu, i s'a răspuns:

— Da D-ta n'aĭ văzut? frînghia era legată de două felinare de stradă!

D. Stoicescu și Samsariĭ

5000 de leĭ

Cînd parchetul a început urmăririle în contra samsarilor de falimente, aceștia, auzind că vor fi depușĭ, se adresară D-luĭ Stoicescu, ca să-ĭ scape din bucluc.

Era într'o Marțĭ seară cînd Șapira, Weintraub, Grünberg și Levy se duseră acasă la D. Stoicescu pentru a'l angaja ca avocat în această afacere. D. Stoicescu îĭ primi cu multă amabilitate, și după ce samsariĭ îĭ expuseră chestia și îĭ cerură să intervie ca să nu fie depușĭ, avocatul colectivist le *ceru 8000 de leĭ sub condiția expresă că va interveni la parchet pentru ca să nu fie depușĭ.*

Samsariĭ nu vroiră să dea maĭ mult de cît 5000 de leĭ și D. Stoicescu primi în fine, rugînd pe Șapira să-ĭ aducă paralele încă în acea seară căcĭ are nevoie de banĭ.

Samsariĭ alergară iute acasă și trimiseră ceĭ 5000 de leĭ D-luĭ Stoicescu, ferícițĭ că acum aŭ scăpat de urmăririle parchetuluĭ.

Arestarea samsarilor

A doua zi însă în urma unuĭ ordin al parchetuluĭ, poliția bătu la ușa samsarilor și îĭ arestă.

Nevestele samsarilor alergară atuncĭ în grabă la D. Stoicescu pentru a'l ruga să intervie. **Aci găsiră însă ușile închise și servitoriĭ le răspunseră că D. Stoicescu a plecat chiar în aceiașĭ** zi cu toată familia în străinătate.

Nevestele samsarilor rămaseră ca trăsnite și înțeleseră îndată că bărbațiĭ lor aŭ fost amar păcălițĭ, de către fostul ministru de externe.

Consiliul de disciplină

Ele aŭ istorisit cele întîmplate maĭ multor avocațĭ carĭ le aŭ sfătuit ca să reclame în contra D-luĭ Stoicescu la consiliul de disciplină al avocaților.

Femeile se tem însă să facă acest lucru ca să nu supere pe ceĭ de la guvern, și așa D. Stoicescu se plimbă cu ceĭ 5000 de leĭ în străinătate, iar samsariĭ staŭ la răcoare așteptînd judecarea procesuluĭ.

Membriĭ *bandeĭ negre* aŭ fost nevoițĭ să se adreseze altor avocațĭ,— dîndu-le nouĭ sume.

Șapira însă, știindu-se pierdut, declară că nu va maĭ da nicĭ un ban.

— Și condamnat și cu baniĭ luațĭ! Maĭ bine fac pușcărie, răspunde filozoficește fostul haham.

Roc.

Viena, 5 August.— Perechea regală romînă a sosit la 2 ore după amiazĭ și va pleca de aci la 9 ore seara.

In sfîrșit, Chirițopol a triumfat.

D. Mànciulescu a fost revocat din funcțiunea de primar al orașuluĭ Roșiorĭ-de-Vede și Monitorul Oficial *de erĭ publică destituirea sa, sub motiv* că ar fi comis neregularitățĭ prejudiciabile intereselor locale.

Impăratul Germanieĭ la Bucureștĭ

In cercurile diplomatice din Capitală se dă ca sigură venirea împăratuluĭ Germanieĭ la Bucureștĭ.

Această știre se confirmă și prin faptul că direcția căilor ferate a și început să facă unele pregătirĭ în vederea acesteĭ vizite împărătești. Ast-fel, architecțiĭ căilor ferate lucrează la un plan pentru construirea uneĭ gărĭ provizoriĭ la stația Mogoșoaia, unde regele voiește ca împăratul Wilhelm să descindă și să intre în Capitală pe la șosea.

Cu acest mod s'ar evita ridicarea de tribune pe calea Grivițeĭ, carĭ aŭ displăcut cu totul regeluĭ cînd s'aŭ făcut cu ocazia vizitei împăratuluĭ Frantz Iosef.

*

Impăratul Wilhelm se crede că va veni în țară pe la sfîrșitul luneĭ Septembrie.

El va veni însoțit de ministrul de externe von Bülow, fost ministru al Germanieĭ la Bucureștĭ, de ministrul de războiŭ și de generalul de Hahnke, șeful caseĭ militare imperiale.

V. I.

Sinuciderea din Brăila

Zvonul

Incă de Duminică seara se zvonise prin orașul Brăila că antreprenorul Clubuluĭ regal, anume Blehner, ar fi dispărut nu se știe unde. Cum însă zvonul acesta era încă proaspăt, nimenĭ nu se pretă a lua în serios lucrul saŭ cel puțin a pune oare-care interes pentru a vedea ce'ĭ adevărat în toată această afacere.

A doua zi, văzîndu-se că zvonul prinde a se adeveri, de oare-ce Blehner nu se arăta de loc, se aviză poliția și o minuțioasă cercetare începu la fața loculuĭ și prin oraș. O mulțime de versiunĭ circulaŭ în această privință, dar antreprenorul rămînea negăsit.

Strangularea

Două zile aproape se strecurară în cercetărĭ amănunțite. Poliția venea pentru a nu știŭ cîtea-oară la domiciliul antreprenoruluĭ Blehner și pleca cu acelașĭ rezultat nesatisfăcător. Insășĭ familia antreprenoruluĭ nu știa ce să maĭ creadă, de oare-ce acesta nu 'ĭ vorbise nimic de planurile ce avea.

Tocmaĭ a treia zi, pe cînd se făceaŭ cercetărĭ în podul Clubuluĭ, care e de o întindere foarte mare, se dete peste cadavrul luĭ Blehner. Nenorocitul antreprenor, din cauze cunoscute abia acum, a fost găsit strangulat de una din grinzile poduluĭ Clubuluĭ-regal.

Cauza

Intr'unul din buzunarele haineĭ sinucisuluĭ s'aŭ găsit, între alte lucrurĭ, treĭ scrisorĭ. Din aceste scrisorĭ, una este adresată procuroruluĭ din Brăila și prin ea se spune că pricina care a determinat pe antreprenorul Blehner să se sinucidă ar fi o datorie de 250.000 francĭ pe care era în neputință s'o maĭ plătească.

Cele-l'alte două scrisorĭ sînt adresate: una tovarășuluĭ săŭ și alta neveste sale. Prin ele nenorocitul antreprenor își cere scuze și iertare de faptul pe care e nevoit să'l comită și de durerea pe care le-o cauzează prin aceasta.

S.

Regele Italieĭ în Germania

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Roma, 5 August. — D-nu Visconti va însoți probabil pe suveraniĭ italienĭ în călătoria lor în Germania.

FOIȚA ZIAR. ADEVĔRUL“ 14

PAUL MAHALIN

FIICA RAZBUNATOARE

Partea întîia

AFACERE CLASATA

VIII

Americanizme

Nicĭ o dată însă, Americanul nu păruse maĭ stăpîn pe el însușĭ: vorbea fără ca vre-o umbră de emoțiune să'ĭ deranjeze impasibilitatea trăsăturilor figureĭ, fără ca vocea 'ĭ să ia o înmlădiere particulară pentru a sublinia straniul luĭ limbagiŭ, în fine fără ca nimic din persoana luĭ să poate face ca cine-va să se îndoiască nu numaĭ de integralitatea, dar încă de serenitatea absolută a spirituluĭ săŭ.

Se opri pentru a depune pe masă hîrtiile ce le avea în mînă.

Apoĭ, întorcîndu-se cître tînăra femeie:

— De alt-fel, scumpă miss, conchise el, să credețĭ că n'am pretenția a vă zmulge o deciziune imediată...

„Avețĭ timp, cercetațĭ: în afacerĭ e bine de a lucra cu prudență și încet...

„Voiŭ veni mîine dimineață pentru a lua răspunsul... Mîine la două-spre-zece, dacă tot de o dată nu vedețĭ vre-o incovenientă într'aceasta...

„Și dacă acest răspuns nu trebuie să 'mĭ fie favorabil, pentru a ne cruța, D-voastră plictiseala de a mi 'l formula și mie durerea de a'l auzi, lăsațĭ să mi se spuie foarte simplu, cînd mă voiŭ prezenta, că nu mă putețĭ primi: voiŭ citi sentința mea pe această ușă închisă...

„Dacă, din contra, vețĭ bine-voi a mă face cel maĭ fericit dintre oamenĭ, îndrăznesc a spera că mă vețĭ autoriza să depuĭ la picioarele D-voastră omagiile gratitudineĭ mele și că nu vețĭ refuza a fixa împreună cu mine epoca fericireĭ mele...

„De aceia, permitețe-mĭ de a mă retrage și, cu expresia regretelor de a nu vă fi lăsat să vă culcațĭ pînă la niște ore atît de înainttea, bine-voițĭ, Domnișoară, a primi asigurarea distinseĭ mele considerațiunĭ.

CAP. IX

Hîrtiĭ vechĭ, Gazete vechĭ.

Comediana rămase în picioare la locul unde auzi asemenea vorbe curioase.

Miĭ de ideĭ confuze îĭ treceaŭ prin creierul săŭ, provocate de evenimentele sereĭ, și în această încurcătură, în această turburare, două tablourĭ se succedaŭ fără încetare unul altuia, în carĭ ea se vede apărînd într'un chip cu totul deosebit.

Icĭ, viitorul cu Jean de Treguier, un viitor fără norĭ! O înlănțuire de delicĭĭ liniștite! colo, cu Fabricius Vanderwild, suverana a tot puternică, toate magiile, toată feeria uneĭ îmbelșugărĭ paradoxale! Asprele reușite ale uneĭ lupte, în care va avea ca armă aurul! Aurul care cumpără orĭ-ce, pînă și adevărul și puterea justițieĭ!

Ah! cînd ar ține această putere, cum s'ar servi pentru a lovi în asasiniĭ Suzaneĭ Bloch! Dar unde se ascund eĭ, acești misterioșĭ culpabilĭ? Dacă D-zeŭ îĭ fură din mîna eĭ răzbunătoare, nu e pentru a'șĭ rezerva grija de a'ĭ pedepsi?

Cum Diana își frămînta capul cu această chestie la care se simțea incapabilă de a răspunde, guvernata eĭ intră în salon:

— Vedețĭ, Doamnă, zise ea, nu sîntețĭ de loc rezonabilă. Sînt orele treĭ de dimineață! Trebuie să vă culcațĭ.

— Mă duc buna mea Jeandron, mă duc. Și tu poțĭ face acelașĭ lucru. Nu maĭ am trebuință de tine mă dezbrac singură.

Și zmulgîndu-se de la cugetările ce o imobilizaseră, tînăra femeie se îndreptă spre odaia eĭ de culcare.

Pentru a ajunge, trebuia să traverseze budoanele unde primise pe D. de Tréguier. Pe meșcioara, care se afla la mijlocul acesteĭ retragerĭ rămăsese pachetul adus de contele Jean. Privirea Dianeĭ căzu pe pachet.

— Oh! oh! murmură ea tresărind, n'o fi chiar acolo, din întîmplare, răspunsul ce îl ceruĭ?

Ea luă pachetul și'l aduse în camera eĭ. Apoĭ se așeză la o masă, mări lumina de la lampa eĭ de noapte și cu o mînă tremurătoare cu o grabă ne maĭ văzută, ea rupse învelișul și scoase din lăuntrul niște îndoiturĭ de hîrtie îngrijit clasate prin numere de ordine, bucățĭ tăiate din jurnale deja vechĭ de maĭ mulțĭ anĭ și scrisorĭ cu antetul imprimat puțin îngălbenite de timp. Iată aceste diferite bucățĭ.

A

Extras din Petit Journal *cu data de 15 Iunie 1870, articol în prima pagină sub aceasta rubrică:*

Misterul din strada Lamartin

„Un eveniment din cele maĭ curioase pune în mirare de vre-o două zile și patru ore populația din Faubourg-Montmarte și în particular partea femenină din această populație care se îmbulzește împrejurul luĭ Notre-Dame-de-Lorette și pe care un om de spirit la botezat cu ultima parte a numeluĭ acesteĭ bisericĭ, devenit de atuncĭ un fel de calificativ profesional și substantiv comun.

„Sînt treĭ anĭ de cînd o fată Suzana Bloch-cunoscută în balurile publice și în cafeurile-de-bulevard sub supranumele de *ducesă* părăsi cartierul Latin pentru a veni să locuiască la No. 24 din strada Lamartine unde avea în altreilea etaj un mic apartament conpus din tr'un antreŭ, o cameră de culcare, un cabinet de toaletă o sală de mîncare și un salon.

„Tînăra Bloch locuia singură.

„Nicĭ odată persoanele pe carĭ le primea

Ziua sa pe carĭ le aducea seara nu petreceaŭ noaptea la ea.

„Ea dejuna în o cremerie din vecinătate și prînzea de ordinar într'un restaurant cu prețurĭ fixe din Palatul-regal, — la Tavernier saŭ la Richefeu.

„Portăreasa sa Doamna Jeandron se suia în toate diminețele spre a'ĭ aranja în apartament și menagiul trebuințe carĭ tot-d'auna terminate înainte de dejun.

„Tînăra fată Bloch era într'adevăr foarte regulată în toate în acelașĭ timp foarte economă și foarte liniștită.

„De origină alsaciană, înaltă și subțire, blondă cu ochiĭ frumoșĭ albaștri ten ca laptele. niște dințĭ frumoșĭ și frăgezime naturală, ea se purta convenabil, se îmbrăca cu gust, vorbea puțin și cu toate că lipsită de orĭ-ce soiŭ de educație, sa deosibea de semnele sale printr'o rezervă la care se adăogaŭ oare-care eleganță și semeție. Deaci și supranumele săŭ de *ducesă* Se spunea că era foarte setoasă după cîștig și foarte zgîrcită. Delminterĭ trecea ca una care joacă la bursă și care ar fi pus mulțĭ banĭ la o parte.

„Erĭ, 14, femeia Jeandron, care are o dublă cheie a apartamentuluĭ intră, ca de obiceiŭ, la locatara sa' între orele opt și nouă dimineață'

(Va urma)

Rusia și pacea

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Viena, 5 August. — Se anunță din Petersburg „Corespondenței Politice“, că în acest oraș se contestă știrea care zice că guvernul rus se opune acum controlului finanțelor grecești.— Se asigură din contră că Rusia este mereŭ de acord cu cele-l'alte puterĭ asupra acesteĭ cestiunĭ, după punctul de vedere al propunerilor germane.

Un medic romîn primit de țar

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Petersburg, 5 August. — Țarul a primit la Peterhoff pe membriĭ congresuluĭ internațional de medicină carĭ merg la Moscova. Printre eĭ se află doctorul romîn Stoicescu.

— Impăratul Wilhelm a invitat pe marele duce Nicolae Nicolaevicĭ și pe generalul Prutschew să aziste le manevrele ce se vor face lîngă Homburg.

Starea prințuluĭ d'Orleans

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Paris, 5 August. — Buletinul asupra sănătățeĭ prințuluĭ Henri d'Orleans zice: Noaptea a fost foarte bună; orĭ-ce primejdie pare înlăturată.

Din Creta

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Conflictul între admiralĭ și guvernator. —Atitudinea Angliei.

Canea, 5 August.—*Amiraliĭ aŭ refuzat crearea de tribunale provizoriĭ și aŭ decis să institue o comisiune de ofițerĭ internaționalĭ pentru a judeca infracțiunile la ordinea publică.*

Guvernatorul zice că o asemenea comisiune seamănă cu o curte marțială; el propune ca un ofițer european și procurorul să facă anchetele asupra delictelor carĭ se vor judeca de amiralĭ și de guvernator; crimele să fie deferate unuĭ alt tribunal al imperiuluĭ otoman.

Guvernatorul cere să se transfere în închisoarea locală doĭ mulsulmanĭ deținuțĭ pe vaporul „Sicilia“ pentru insulte și rezistență jandarmilor internaționalĭ.

Londra, 5 August. — *Un detașament de 24 de oamenĭ a primit ordin de a pleca în Creta, spre a întări bateria de munte englezească ce se află în această insulă.*

Franceziĭ în Rusia

(Serviciul teleg. al „Agenției Romîne“)

Petersburg, 5 August.—Generalul Boisdeffre a sosit cu ofițeriĭ francezĭ carĭ îl însoțesc. Contele Lannes de Montebello a oferit un prînz în onoarea lor.

Ediția de seara

Explozia din Paris

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

— Atentat contra luĭ Faure —

Paris, 6 August.—Zece minute după plecarea D-luĭ Felix Faure s'a produs o detunătură mică la piciorul chioșculuĭ de pe bulevardul Magenta, în vecinătatea găriĭ. Nimenĭ n'a fost rănit și nicĭ pagube materiale nu s'aŭ produs.

Paris, 6 August. — Prefectura de poliție nu dă nicĭ o însemnătate exploziei de azĭ dimineață, care pare că a fost provocată de același individ dezechilibrat autor al exploziilor din Bois de Boulogne și de pe piața Concordieĭ. Cîte-va cuie conținute de tubul ce a izbucnit azĭ aŭ fost proiectate la o distanță mică pe trotuar. S'aŭ găsit rămășițe de hîrtie pe carĭ era scris: Trăiască libertatea, trăiască Polonia!

Din Creta

(Serv. telegrafic al „Agenției Romîne“)

Canea, 6 August. — Comisiunea judiciară internațională se va întruni mîine. Guvernatorul dezaprobă formațiunea sa și invoacă legile locale permițînd de a constitui în mod legal un tribunal de prima instanță.

Geandarmiĭ otomanĭ aŭ fost pușĭ sub ordinele unuĭ căpitan de carabinierĭ italian.

Veniturile vămilor fiind nesuficiente pentru a asigura solda geandarmerieĭ, guvernatorul propune să se stabilească o suprataxă.

Explozia din Constantinopol

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

— Presupus atentat armenesc —

Constantinopol, 6 August. — O bombă, care n'a făcut explozie, a fost aruncată lîngă direcția poliției.

Doĭ indivizĭ suspecțĭ, avînd la eĭ dinamită, aŭ fost arestațĭ la banca otomană.

Un atentat cu dinamită s'a încercat în contra uneĭ aripĭ a palatuluĭ Porțeĭ. — Maĭ multe ferestre aŭ fost sfărîmate; pagubele materiale sînt ușoare.— Se vorbește și de cîțĭ-va rănițĭ.

Autoriĭ acestor atentate ar fi niște Armenĭ.

In urma acestor evenimente s'a produs o panică mare.— Magazinele aŭ fost închise, dar după cît-va timp s'aŭ deschis din noŭ.

La 6 ore seara peste tot domnea o ordine perfectă. — Conduita poliției și a trupelor a fost minunată.

Aniversarea luĭ Franz-Iosef

(Serviciul telegr. al „Agenției Romîne“)

Viena, 6 August. — Aniversarea împăratuluĭ Franz-Iosef s'a celebrat în mod solemn în toată monarchia. Cu această ocazie aŭ fost serbărĭ și în străinătate, la Wilhelmshöhe, la Bucureștĭ, la Belgrad, la Cettigne, la Constantinopol, la Roma, la Petersburg, etc. Impăratul Wilhelm și țarul aŭ ridicat toasturĭ în sănătatea împăratuluĭ Franz Iosef.

Canea, 6 August.—Cu ocazia aniversăreĭ împăratuluĭ Franz Iosef s'a făcut o revistă a trupelor internaționale și a trupelor turceștĭ. S'a celebrat un serviciu divin și a fost recepțiune la maiorul Pinter, consul general al Austro-Ungarieĭ. Populațiunea de toate confesiunile a dat dovadă de cele maĭ viĭ sentimente de simpatie.

Amiraliĭ aŭ grațiat pe Musulmaniĭ deținuțĭ pe bordul vaporuluĭ Sicilia.

Știrĭ telegrafice

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Madrid, 6 August.—Consiliul de războiŭ suprem a ratificat sentința pronunțată în contra luĭ Angiollilo. Consiliul de miniștri de asemenea.

Constantinopol, 6 August.—Misiunea abisiniană care aduce darurĭ și o scrisoare sultanuluĭ din partea luĭ Menelik a sosit azĭ după amiazĭ.

Deraĭarea unuĭ tren

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Maĭ mulțĭ rănițĭ.

Botzen, 6 August.—Un tren-expres a deraĭat lîngă Blüman. 2 persoane aŭ fost rănite grav, alte cîte-va sînt rănite ușor. Se crede că deraĭarea a fost cauzată de căderea uneĭ stîncĭ.

Botzen, 6 August. — Accidentul de drum de fier ce s'a produs la Blüman a fost cauzat de căderea uneĭ stîncĭ pe șinele drumuluĭ de fier. Treĭ vagoane și locomotiva aŭ deraĭat. Două vagoane aŭ fost sfărîmate în bucățĭ. 3 amploiațĭ aĭ trenuluĭ aŭ fost rănițĭ grav și unul ușor. Cițĭ-va călătorĭ aŭ fost contuzionațĭ ușor.

Ultime informațiunĭ

Bulgaria contra Romîniei

— interview cu D. Stoiloff —

Ziarul „Neue Freie Presse“ publică, la un loc de frunte, un interview pe care un aristocrat ungur l-a avut cu Stoiloff, interview apărut maĭ întîĭ în ziarul maghiar „Alkotmany“.

In acest interview Stoiloff încearcă să dezmintă și să scuze asertiunile ce le-a făcut la adresa Austrieĭ în vestitul interview publicat în „Lokalanzeiger“.

*

Apoĭ D. Stoiloff urmează:

„Bulgaria e o țară orientală, guvernul e silit să numească prefecțĭ pe aceĭ oamenĭ carĭ cunosc potecile și ascunzătorile hoților, bandiților și ucigașilor. Printre gentlemeniĭ fără reproș nu găsim persoane carĭ să fie apte pentru un asemen serviciŭ. **Bulgaria nu poate menține actuala ordine de stat de cît prin forță și prin mijloace carĭ sînt defăimate în Europa centrală.**

*

„Cu privire la vizita prințuluĭ Ferdinand la Constantinopol, Stoĭloff s'a exprimat că prințul este un diplomat născut. *Principele s'a convins că se va putea menține pe tronul Bulgarieĭ numaĭ dacă va lua apucăturile unuĭ domnitor oriental.* Principele este acuzat că nu'șĭ caută sprijinul în popor, ci în puterile externe și că comite cu acest chip o trădare de patrie. Guvernul bulgar a fost acuzat că vinde interesele Bulgarieĭ unuĭa saŭ celuĭ-l'alt împărat.

*

„Principele, în urma experiențelor ce a făcut, profesează părerea că'șĭ poate asigura tronul numaĭ identificîndu-se cu poporul. Principele Ferdinand 'șĭ-a pus maĭ întîĭ speranța în guvernul vienez, apoĭ a înclinat spre Rusia, în ambele cazurĭ însă n'a putut fi vorba despre realizarea aspirațiunilor bulgăreștĭ.

*

„Aceste aspirațiunĭ trebuesc satisfăcute, dacă voim să evităm o revoluțiune. De la Europa nu așteptăm nicĭ un ajutor. Singurul mod eficace conzistă în faptul de a exploata avantagiile ce decurg din relațiunile de vasalitate în carĭ ne aflăm față cu Turcia.

„Această politică a dus pe prinț la Constantinopol, unde s'a erijat în vasal al sultanuluĭ. Printr'aceasta șĭ-a cîștigat simpatiile opinieĭ publice turceștĭ și a obținut de la sultan satisfacerea aspirațiunilor bulgăreștĭ în Macedonia.

*

„Dintr'un eventual conflict, cu Serbia și Romînia principele Ferdinand, ca vasal credincios al sultanuluĭ, va ĭeși triumfător. Turcia are o armată mare și bună, care în caz de războiŭ va sprijini pe Bulgaria cu o sută de miĭ de eroĭ. Față cu Europa politica înjosirilor a încetat. Principele Ferdinand sărută maĭ cu plăcere mîna sultanuluĭ de cît să se înjosească înaintea miniștrilor europenĭ.“

Dal.

Din Agapia ne vine știrea că poetul Haralambie Gr. Grandea ar fi fost lovit de un atac de paralezie.

Grandea a fost unul din eleviĭ luĭ Bolintineanu și a debutat în literatură de foarte tînăr. Bolintineanu prezicea un mare viitor tînăruluĭ literat. Din nefericire a fost luat de vîrtejul politiceĭ, s'a aruncat în ziaristică și a neglijat literatura.

El este unul din fondatoriĭ ziaruluĭ „Războiul“ care a avut un mare succes pe timpul campanieĭ de la 1878.

In urmă s'a retras din politică și trăia în Bacăŭ, ocupînd un post de profesor.

Iĭ urăm o grabnică însănătoșire.

Se crede că, cu ocazia vizitei împăratuluĭ Wilhelm II la Petersburg, s'aŭ pus baze uneĭ alianțe continentale împotriva Anglieĭ.

Se așteaptă ca după vizita luĭ Faure această alianță să devie definitivă.

„Frankfurter Zeitung“ află că prințul Ferdinand al Bulgarieĭ, fiind la Constantinopol, a trimes carta sa de vizită tuturor ambasadorilor, numaĭ baronuluĭ Calice, ambasadorul austriac, nu i-a trimes-o.

Călătoria luĭ Faure

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Diplomația franceză. — Plecarea. — O explozie.—Entuziasmul francez. — Din Petersburg

Paris, 6 August.—După un diplomat interviewat de un redactor al ziaruluĭ „Gaulois“, linia de purtare a diplomațieĭ franceze este de a menține înțelegerea franco-rusească, de a'șĭ asigura simpatiile celor-l'alte popoare, dar de a nu sacrifica nicĭ un drept înțelegeriĭ engleze saŭ germane.

*

Paris, 6 August. — D. Felix Faure a plecat la 8 ore jum. dimineața la Dunkerque. Era însoțit de D. Hanotaux, de amiralul Besnard și de locotenentul general baron Fredericks, atașat militar rus. La plecare mulțimea a strigat: Trăĭască republica, trăĭască Rusia, trăĭască Faure!

*

Dunkerque, 6 August. — In toată călătoria sa de la Paris la Dunkerque, D-nul Felix Faure a fost aclamat cu entuziasm. Autoritățile din Arras și Amiens aŭ exprimat satisfacția lor patriotică pentru călătoria președinteluĭ republiceĭ în Rusia. In momentul plecăriĭ s'aŭ auzit strigăte entuziaste de: Trăiască Francia, trăiască Rusia, trăiască Faure!

D. Faure s'a îmbarcat pe bordul luĭ Pothuau *cu D. Hanotaux, amiralul Gervais, generalul Boisdeffre și Fredericks în mijlocul salvelor de artilerie și uralelor matelotilor escadreĭ din radă.*

Pothnau *va fi excortat de* Surcouf *și* Bruix.

*

Petersburg, 6 August. — Duma (consiliul municipal) va oferi un banchet în onoarea D-luĭ Faure la 26 August. Ofițeriĭ și matelotiĭ francezĭ vor primi cadourĭ de la municipalitate; aceasta va oferi D-luĭ Hanotaux, amiraluluĭ Gervais și generaluluĭ Boisdeffre vase zmălțuite. Fie-care corabie franceză va primi o cupă mare și pahare.

Marienbad, 6 August. — Prințul de Galles a sosit să facă o cură.

Consiliul de miniștri, în ședința ce a ținut Marțĭ după amiazĭ, s'a ocupat de o însemnată mișcare prefectorală pe care guvernul o va face în curînd.

Se spune că D. Sturdza vrea prin aceasta să se pregătească cu oamenii săĭ în cazul cînd la toamnă ar avea nevoe de nouĭ alegerĭ.

De asemenea consiliul a maĭ acordat D-luĭ I. Calinderu, administratorul domeniilor coroaneĭ, concesiunea pentru construirea uneĭ liniĭ ferate particulare de la Fălticenĭ la Mălinĭ, unde este cea maĭ mare fabrică de cherestea a regeluĭ.

Revocarea D-luĭ Mănciulescu

In sfîrșit, lupta dintre Kirițopolu și Procopiu-Bildirescu-State Anghelescu s'a terminat prin triumful celuĭ d'intîĭ.

Vechea ocultă nu putea să părăsească pe Kirițopolu pentru fostul conservator Mănciulescu.

Lupta a fost însă crîncenă, trebue s'o recunoaștem, și D. M. Ferichide a fost nevoit să ție rapoartele membrilor ancheteĭ vre-o două lunĭ în saltar.

D. Procopiu era aproape sigur, la un moment dat, că Kirițopolu va fi zdrobit.

*

Guvernul n'a stat un moment la îndoĭală să aleagă între ceĭ doĭ adversarĭ, dar chestia era să menajeze pe ceĭ treĭ deputațĭ carĭ luptaŭ pentru D. Mănciulescu.

Dar acum totul s'a sfîrșit. Incă o spărtură în majoritatea guvernamentală, încă treĭ susținătorĭ aĭ guvernuluĭ trecuțĭ la „Drapelul“. Și ceĭ de la acest ziar susțineaŭ cu căldură pe D. Mănciulescu.

*

Aci nu e vorba de Mănciulescu. Persoana acestuĭa și purtarea sa ca primar la Roșiorĭ-de-Vede rămîn pe planul al 2-lea.

In discuție a fost o chestie politică de cea maĭ mare importanță pentru localitate.

In Teleorman eraŭ două forțe electorale: Kirițopolu și Mănciulescu.

Kirițopolu, maĭ mult temut și prea puțin simpatizat, din cauza celor 12 anĭ de satrapie de pe vremea guvernuluĭ luĭ Ion Brătianu, avea prima situație.

Mănciulescu, foarte priceput în învîrtirea șurupurilor electorale, se bucură de multe simpatiĭ în județ.

Tineriĭ liberalĭ, după ce aŭ rupt pe Mănciulescu de la conservatorĭ, vroiaŭ să-l întrebuințeze pentru a doborî pe Kirițopolu și a lua eĭ situația.

Kirițopolu nu s'a lăsat însă și a avut destulă trecere, cum era și natural să aĭbă, la Sturdza și Ferichide, și ast fel a răsturnat planul tinerilor.

*

Chestia este însă dacă în starea de învrăjbire în care se află liberaliĭ din maĭ toate județele maĭ pot eĭ saŭ nu să guverneze?

Cu Camerele actuale este sigur că D. Sturdza nu poate guverna. Revocarea D-luĭ Mănciulescu este o dovadă că D. Dim. Sturdza a și renunțat la ideia de a maĭ împăca pe revoltațĭ și de a-șĭ forma majoritățĭ sigure în Camerele actuale.

Faptul că a nesocotit pe ceĭ treĭ deputațĭ liberalĭ și a dat situația luĭ Kirițopolu dovedește sigur de tot că guvernul se pregătește pentru lupta electorală.

Reapar santrapiĭ, se apropie momentul cel greŭ pentru guvern. E vorba ca alegerile să se facă întocmaĭ ca în vremurile de tristă memorie.

Rep.

Arestarea bancheruluĭ Ergas

Ancheta numită de ministrul de finanțe cu privire la contrabanda de spirt din Ploeștĭ, despre care am vorbit încă acum o lună, a descoperit că bancherul Samuel Ergas frustra într'adevăr statul în complicitate cu comptabilul săŭ și cu D. Bolintineanu, controlor fiscal.

In urma acestor descoperirĭ bancherul Ergas din Ploeștĭ a fost depus la penitenciarul de acolo.

Aseară a avut loc în grădina „Cazino“ un banchet cu ocazia aniversăreĭ naștereĭ împăratuluĭ Franz Iosef.

Grădina a fost frumos decorată cu steagurĭ austro ungare și romîneștĭ, cu ghirlande și lampioane.

In fundul grădineĭ eraŭ întinse două mese cu 150 de tacîmurĭ. In fruntea meseĭ ședea contele de Thurn, girantul legațiuneĭ austro-ungare.

S'aŭ ridicat maĭ multe toasturĭ în sănătatea împăratuluĭ Franz Iosef și a regeluĭ Carol.

Muzica militară a intonat imnurile austro-ungar și romînesc.

S'a băut și s'a benchetuit pînă la 4 dimineața.

CHARLES MONSELET

ECOUL

— De zece orĭ, Domnule cavaler?

— De șease orĭ, Doamnă baroneasă.

— Aveți un ecoŭ care repetă de șease orĭ același lucru?

— Cuvînt cu cuvînt.

— Dar este un ecoŭ miraculos, știțĭ?

— Oh! are încă alte miracole, baroneasă.. Mărturisesc că ecoul monastireĭ Carmelitelor de Perigueux ajunge pînă la două-spre-zece.

— Ecoul monastireĭ Carmelitelor ajunge pînă la două spre-zece?

— Da, baroneasă!

— Aceștĭ călugărĭ sînt în adevăr oamenĭ privilegiațĭ..... Și d-v, cavalere, nu vă este frică de-a împinge pe al d-v pînă la două spre-zece?

— Vaĭ! nu, doamnă.

— Dar cum se face atuncĭ un ecoŭ? n'am nicĭ cea maĭ mică idee — se face cu gura, cu urechile?

— Dacă avețĭ buna voință, Doamnă baroneasă, permitețĭ'mĭ să vă arăt pe al meŭ. Sîntem vecinĭ la țară, proprietățile noastre se ating...

FOIȚA ZIAR. „ADEVĔRUL“

— 125 —

GORON

Destăĭnuirile unuĭ polițist

II.—In Crimă

CAP. VII

Papagalul luĭ Totor

Pusesem mîna pe franc masonerie de pungașĭ.

Intre eĭ se afla unuĭ Chambon, care zicea că'l cheamă Victor Chevalier.

El auzisem că era cel care ascundea lucrurile furate de banda Catusse.

N'uĭ puteam da de urme de fel.

In sfîrșit aflaĭ într'o zi că locuia în strada Poteau cu o femeĭe Maria B...

Trăĭaŭ într'un pavilion retras, ascuns privirilor poliției.

Victor era un fost samsar de caĭ.

Ca să pară că tot se ocupă cu acest comerț, ținea cîte-va trăsurĭ și cîte-va gloabe de caĭ pe carĭ îĭ da cu chirie.

Căznicia Chevalier era foarte fericită.

Aveaŭ o grădiniță găinĭ, paserĭ și un papagal care mi se spusese, că vorbea ca un om.

Victor era un om amabil.

Nu se ducea un prieten la el, fără să'l opriască la masă.

Apoĭ petreceaŭ pînă la ziuă.

In dimineața în care mă duseĭ la el găsiĭ numaĭ pe Maria.

Ea nu avu să'mĭ spuie nimic.

Ba încă fu și obraznică.

Spuse vorbe murdare.

In casă nu găsiĭ lucru mare.

Toate cuferele de care auzisem că se aflaŭ la Chevalier, periseră.

Nicĭ papagalul nu era acolo.

Totuși vizita aceasta ne fu folositoare.

Tocmaĭ uneam niște întrebărĭ Marieĭ, cînd bătu cine-va la ușe.

— Ah! e un spălător, da-ți-mĭ voie să vorbesc cu el.

Nu îĭ dăduĭ.

Ziseĭ tare:

— Intră.

Ușa se deschise.

Văzuĭ două mutre ciudate cu niște sacĭ marĭ în spinare.

Cînd mă văzură vrură să fugă.

Eŭ le ziseĭ:

— Intrațĭ, D-lor intrațĭ eŭ sînt chiriașul cel noŭ.

„Fosta casa — Chevalier, Goron succesor.“

Eĭ ar fi vrut să fugă dar agențiĭ le tăĭară drumul.

Era unul numit Acrobatul și altul Arată-Răŭ.

Golirăm saciĭ în care se afla toată prăvălia unuĭ bărbier pe care aceștĭ onorabilĭ clienți aĭ luĭ Victor Chevalier o jefuiseră noaptea.

Iĭ trimiseĭ la depozit.

Trimiseĭ și pe Maria.

Dar nu aveam nicĭ o urmă ca să prind pe Victor.

Și el era ceva.

Jucase un rol important în jafurile bandeĭ Catusse.

Incă o dată mă servi întîmplarea.

Intr'o dimineață mă dusesem să percheziționez la un individ prins în flagrant delict de hoție.

Cînd intram la el văd un papagal verde galben și roșu care ne saluta.

Ne zise:

— Totor! Totor! Totor e frumos. Riri! Riri!

Imĭ aduseĭ aminte că Victor Chevaiert avea un papagal.

Totor trebuie să fie numele lu Victor stăpînul săŭ.

Și de oare ce pe femeia pe care o arestasem o chiema Maria de sigur că Riri vroia să zică Maria.

— Dragul meŭ, îĭ zic individuluĭ ce venisem să surprind, papagalul acesta e a luĭ Victor Chevalier și de sigur cuferele și mobila de acĭ sînt ale luĭ.

Intîĭ el protestă cu indignare

Pe urmă începu a mărturisi.

Spuse că el mutase lucrurile luĭ Victor.

Ce poliția să nu afle nimic compromițător.

Atît spuse.

Il rugarăm.

Il amenințarăm.

Nimic.

Nu vru să spuĭe de fel unde se află Victor.

Numaĭ în portofelul săŭ pe care pusesem mîna îndată găsiĭ o notă scurtă.

A. B. C. poste restante, Asniéres.

De sigur că acest om primea o corespondență pe care justiția avea interes să o cunoască.

Trimiseĭ să ia de la Asnières toate scrisorile cu adresa A. B. C.

Cea dintîĭ ce deschiseĭ fu minunată.

Victor Chevalier însușĭ scria pretenuluĭ ca un bun camarad.

Iĭ spunea ce avea pe inimă.

Nu bănuise el cine va citi scrisoarea luĭ.

Chevalier *lucra* în provincie.

Spunea cu mare îngenuitate cum făcuse vre-o zece hoțĭ însemnate în deosebite orașe.

Scrisoarea venea din Bordeaux.

Acolo se afla atuncĭ.

Acolo *lucra*.

Dădea întîlnirea prieteuuluĭ, săŭ la Anvers.

Iĭ zicea:

„Viŭ în ziua întîĭa a bălciuluĭ cel mare, căcĭ atuncĭ pot lucra bine. Vino negreșit, e lucru pentru doĭ.“

Maĭ adaogă:

„Am luat numele de Felix Crouzet“

Maĭ aflarăm că avea în regulă toate hîrtiile unuĭ Felix Crouzet de la care le furase.

In această scrisoare Chelvaier dădea mulțime de amănunte folositoare pentru poliție.

Spunea pînă și ora trenuluĭ cînd va sosi la Anyers.

Vețĭ zice:

„Ușor acum: Te ducĭ la Anyers și pun mîna pe el.“

Lucrul nu era așa ușor.

Nu aveam nicĭ măcar o fotografie a luĭ Victor.

Nicĭ un agent nu'l cunoștea.

Ce să facem.

Mă gîndeam.

Imĭ aduseĭ aminte că aflasem în cursul cercetărilor că unuĭ cărbunar cuscîțĭ-va anĭ maĭ înainte, i se răpise ora de către unul din membriĭ, ceĭ maĭ de căpetenie al bandeĭ Catusse.

Acest om jurasea ură vecĭnică tutulor ticăloșilor acestora și maĭ cu seamă celuĭ care îĭ necinstise familia.

Acest om era tocmaĭ Victor Chevalier.

Mă duseĭ la cărbunar.

Il întrebaĭ de'l cunoaștea.

— Maĭ e vorbă! îmĭ răspunse el

Eram încîntat.

— Il cunosc dintr'o mie adăogă.

Dar cînd îĭ ziseĭ să meargă cu mine îmĭ răspunse că nu se poate lăsa negoțul.

I-am spus că'ĭ plătesc drumul și îĭ daŭ și o despăgubire.

Fu gata.

Ne dădurăm întîlnire seara la gara Orleans.

Gelozia și răzbunarea sînt cele maĭ bune ajutoare ale poliției.

Expediția era delicată.

Vruseĭ să o fac singur.

Maĭ luaĭ un agent și plecarăm.

La Angers toată poliția mi se puse îndată la dispoziție.

Șeful gărei se învoi să lase numaĭ o portiță pentru ieșirea călătorilor.

Așezaĭ pe cărbunar într'o căruță de bagaje de unde putea vedea bine pe toțĭ călătoriĭ.

Aceștia nu'l putea vedea.

In sfîrșit colonelul regimentul de ciurasierĭ din localitate îmĭ dădu cîțĭ-va soldațĭ pe carĭ îĭ așezaĭ de partea cealaltă a trenuluĭ ca nu cumva hoțul să se dea jos pe dincolo și să fugă. (Va urma)

— Este adevărat, cavalere.
— Și dacă bine voiți, alegeți ziua saŭ... seara.
— Cum, cavalere, ecoul d-v lucrează și seara?
— La ori ce oră, baroneasă.
— Este de neînchipnit!
— N'aveți de cît a'mi da brațul și a vă lăsa să vă conduc pentru acest scop în parcul meŭ, în micul cabinet de verdeață, care este aranjat pentru așa ceva și de unde s'aude în mod particular ecoul.
— Pe legea mea! sînt curioasă pînă la exces, cavalere, și cedez invitațiunei d-v. Fixați ziua.
— Ei bine! mîine...
— Mîine! fie, însă cu o condițiune.
— Care?
— Nu voesc să fie vre-o altă persoană în cabinetul d-voastră și mai cu seamă vre-una din damele din vecinătate.
— Ce idee! mă credeți așa de indiscret?...
— Să vedem! nu cum-va doamna de Livron cunoaște ecoul d-v?
— De loc, baroneasă.
— Nici micul general?
— Vă jur...
— Foarte bine; înțelegeți justele mele susceptibilități.
— Ecoul nu funcționează de cît pentru d-voastră singură și nu va face serbătoare de cît d-v însăși.
— La ora cea mai convenabilă! mîine, cavalere!
— Mîine, doamnă baronessă.
— De șease ori... mi-ați promis?
— Cu siguranță!

Erea frumoasă baroneasa Eudoxia de Lauriflamme, cu o nuanță de naivitate doritoare, care o făcea încă și mai atrăgătoare. Ea continua tradițiunea de „cercetări spirituale“ din secolul al XVIII-lea, și era încîntată că va reuși. Importă puțin de a se ști ce era bărbatul săŭ și unde era dînsul, din moment ce cavalerul nu se ocupa de cît de el însuși; acest bărbat nu exista nici pentru cavaler.

Cavalerul de Leognan era un drăguț tînăr, un tînăr de toate timpurile.

N'avem trebuință a ghici că baroneasa fu exactă la întîlnire; ea veni întovărășită de o singură femee de cameră. De altă parte cavalerul pîndea cu nerăbdare de pe înălțimea unui peron; el nutrea pentru ea un viŭ sentiment pe care îl simțea mărindu-se din zi în zi și numai grație șederi lui la țară îi făcuse cunoștința.

Bucuria sa izbucni în plin cînd o zări.

Femeea de cameră fu consignată în apartamente și îndată tînăra pereche se îndreptă către drumul ecoului, cu veselia pe care o da o parte a plăcerii.

Ajunseră la un loc unde arborii formaŭ un leagăn umbros; cavalerul zise baronesii:
— Aici este!
— Aici? murmură ea cu aparențe de emoțiune. Și ridicînd frumoșii săi ochi asupra lui:
— Ei bine! începeți, zise ea cu naivitate.

Cavalerul se grăbi a se supune, și luînd o atitudine mai mult triumfătoare lansă cu o voce sonoră această frază răsunătoare:
—Iubesc pe Eudoxia de Lauriflamme!
Se auzi ca un strigăt de cocoș.

Ecoul nu așteptă ca să fie rugat pentru a reproduce această declarație din fundul plămînilor. El repetă de două ori, de trei ori, de patru ori, aproape fără a înceta să răsufle:
—Iubesc pe Eudoxia de Lauriflamme!
Baroneasă rămase uimită.

El avu o ușoară întrerupere între a cincea și a șeasa oară, și la această din urmă tonul lui scăzu în mod simțitor.

Dar ce importă cînd programul anunțat fusese executat în întregul săŭ și sînd baroana făcuse complimentele sale cavalerului!...
— Aveți un frumos și tare ecou, Domnule de Leognan, îi zise dînsa.
— Cu puțină inegalitate, fără îndoială, răspunse el cu modestie; sînt însă zile..., dacă voiți de a mai reveni...
— De sigur, cavalere!
— Se va produce mai bine, sper!
— S'a reprodus deja foarte bine.

Și ambii se salutară cu ceremonie.

Amabila baroana Eudoxia de Lauriflamme făcu dese vizite ecoului cavalerului de Leognan, și în tot-deauna rămînea încîntată,

Insă odată frumosul săŭ obraz exprimă o mică emoțiune, care nu scăpă din vedere cavalerului.
—Ce aveți, scumpă amică? întrebă el. De cît-va timp îi zicea scumpă amică.
— Eŭ! nimic, vă asigur.
— Cu toate acestea, aveți ceva.
— Ei bine! reluă ea c'un aer pe jumătate rîzător, pe jumătate serios, ecoul D-v n'a repetat de cît de cinci ori astăzi.
— Credeți?
— Sînt sigură.
— Ați numărat greșit.
— Nu, nu, zise ea, lovind cu piciorul; sînt foarte tare în aritmetică.
— Să vedem, zise cu o voce slabă cavalerul.

Nu mai fu cum era în ziua aceea. Dar ecoul săŭ începu să slăbească.

Baroneasa nu putu a se stăpîni de a face o observațiune, cam puțin plăcută pentru cavaler.
— Hotărît, ecoul D-v a slăbit, îi zise ea; a început să îmbătrînească. — Aproape că nu-l mai aud.
— Nu se mai aude, baroneasă?
— Absolut! cred că are trebuință de reparație.
— Posibil; poate l'am obosit..., o să-l las cîte-va zile să se repauzeze. — Ce ziceți, Doamnă?
—Treaba D-v, Domnule.

In fine, pentru ultima dată, ecoul se opri rușinat la a doua oră.

Aceasta fu condamnarea sa.

Și plecînd în aceeași zi, mica și adorabila baroneasă Eudoxia de Lauriflamme părăsi definitiv drumul ecoului vecinului săŭ de țară.

Craiova. **D. F.**

MODE

Rochie de oraș

In corserow bleu-marin, garnisită cu moher negru. Vestă de stambă verde. Inainte de muselină de mătasă albă și plisată.

Laura

Starea civilă

Declarații de căsătorie

Ferdinand George Tekles, cu d-ra Ana Manolescu; Panait Ghiță Vîlcu, cu d-ra Vasilica George Barbu; Moise Goldenstein, cu d-ra Rosa I. Cusban; Locot. Miltiade Roca, cu d-ra Zoe Racoveanu; Frantz Zemanu, cu d-ra Sofia Martin Hoofs; Traian Miclescu, cu d-ra Maria G. Dănescu; Constantin Galman, cu d-ra Ecaterina sin Nicolae Aldea; Alecsandru I. Călinescu, cu d-ra Ana Scarlat Georgescu; Alexandru Costache, cu d-ra Luța Nicolae; Constantin N. Stănescu, cu d-ra Anica Catinca Ioan.

Revista cărților

Revista Literară, anul al 18-lea, No. 19, 1 August 1897, are următorul sumar: Istoria teatrului romîn, de *Ștefan Velescu*; Corsarul, dupe lord Byron, de *Th. M. Stoenescu*; Băcanul, nuvelă de *N. Rădulescu-Niger*; Singur, nuvelă de *Caton Theodorian*; Oile țiganului, anecdotă de *F. M. Rădulescu*; Realismul și idealismul, studiŭ de *Mihail Strajan*; Mocanul băsărăcit. znoavă de *Crăciunescu*. Buletin bibliografic.

Pentru gospodine

Turtă dulce. — Fierbi pînă se îngroașe 560 grame de sirop, 560 grame de miere, adaogi 560 grame de migdale tăiate cu coji cu tot, 17 grame scorțișoară, 8 grame potas dizolvat în spirt și 560 grame făină. Coci totul în cuptor, după ce ai lăsat totul să se dospească 24 de ceasuri.

Gastr.

SPECTACOLE

Grădina Hugo. — Teatru de varietăți. In timp de ploaie, în sala Hugo.

Grădina centrală.—Concert dat de orchestra D. Dinicu.

Grădina Lukianoff, strada Cîmpineanu.—In fie-care seară teatru de varietăți. Trupă Nouă. In timp de ploaie reprezintația se dă în fosta sală Orfeŭ.

Grădina Cosma.—Concert muzical.

Grădina Frascati. Concert de orchestră.

Grădina Teatrului Lieblich (Jignița)—Astă-zi, Joui, 7 August, 1897, se va reprezinta pentru a 8-a oară în beneficiul D-lui M. Segalescu, artist comic și al artistului dramatic, Henry Schor, frumoasa piesă *Ocolul pămîntului în 80 de zile* da Jules Verne și d'Ennery, tradusă de D-nii P. Grünberg și Schor, artiști.

Știri artistice

Tînărul nostru compatriot, pictorul Aurel [illegible], care este actualmente în Paris, pentru complectarea studiilor sale artistice, și-a deschis un atelier în Avenue de Maine care este vizitat de publicul parizian. Unul din tablourile sale, o vedere din grădina Luxemburg, a găsit de cumpărător pe cunoscutul amator englez maiorul Taylor.

Expunem în „Sala noastră de Depeși“ două copii fotografice, una de pe tabloul de care vorbim mai sus (o vedere din Luxemburg) și alta de pe un tabloŭ care reprezintă atelierul pictorului.

FOIȚA ZIAR. „ADEVĔRUL“

— 108 —

PIERRE DECOURCELLE

COPIII PARASITI

Partea a III-a

TRASURA DE UNIRE

IX

Pe urme

Avea pe ea o tablă care arăta că era de închiriat.

Se adresă portăresei.

Ea avea un copil de lăptat.

Văzînd înfățișarea nobilă a lui Montlaur îi dădu cheile ca să se ducă singur să o viziteze.

Atunci i se păru lui Ramon că visul din noaptea trecută se urma.

Intră în odaia nemobilată în care se petrecuse de eraŭ — atunci opt ani —, teribila scenă.

Elena se afla în fața lui.

El ținea în mînă scrisoarea blestemată.

Puse mîna pe fereastra prin care intrase hoțul.

Se urcă în odaia în care se odihnea Fanfan cînd îl zmulsese din patul săŭ alb.

Intr'un cuvînt revăzu toate scenele din îngrozitoarea noapte.

Și mai văzu la urmă cum hoțul fuge pe poartă cu copilul în brațe.

Cît stătu acolo?

Nu știa.

De odată speriat, îngrozit, urmărit de fantome eși strigînd:
— Ertare, ertare!

Dupa ce alergă două ceasuri auzi bătăile unui ceasornic.

Eraŭ patru după prînz.

Intră într'un birt.

Apoi se duse spre casă.

Acolo luă un carnet de cecuri ce puse în buzunar, luă și un revolver cu șase focuri încărcat și eși.

Se întunecase aproape.

Se duse acasă la La Limace.

Ticăloșii îl așteptaŭ.

Cînd vrusese Zefirina să liniștească pe La Limace de necazul ce îndurase cu perderea scrisorilor, zisese:
— Am eŭ alt ceva.

Cei doi pungași se uitaseră la ea cu dispreț și cu îndoială.

Dar le spuse de ce era vorba.

Atunci La Limace ascultă cu luare aminte.

Intrebă:
— Cum era omul?

Zefirina îi spuse.

Banditul strigă:
— Ei e!
— Cine?
— Cel care mi-a dat copilul la Bougne. Tatăl lui Fanfan!
— Nu se poate.
— Ba se prea poate.
— Apoi tot avem noroc! zise Isidor.
— Nu striga așa tare!

Intr'adevăr cei doi copii ascultaŭ cu urechile lipite de perete.

Fanfan se uitase prin gaura broaștei și văzuse figurile celor trei bandiți luînd o expresie de bucurie fioroasă.

Se gîndise că pregăteaŭ iar vre-o crimă.

Și acum asculta.

Claudinet alături asculta și el.
— Știi despre ce trebuie să vorbească, întrebă el?
— Despre ce?
— Despre Domnul care a venit azi.
— Ce Domn?
— Poate un agent de poliție, așa zicea tușa, dar eŭ nu cred să fi fost agent.
— Agent de poliție?
— Da. Cînd nu erai tu aici. Lucrul te interesează pe tine, cred.
— De ce nu'mi spuneai?
— N'am avut cînd!
— Așa e.

Și Claudinet spuse lui Fanfan tot ce știa.

Dar nu știa să'i spuie ce vorbise cu Zefirina, căci el atunci descărca căruța.

Ii spuse numai atît:
— Cînd a plecat, l-am auzit zicînd:
„Viŭ mîine seara la opt.
— Aici?
— Da.
— Ești sigur?
— Da și eŭ cred că asta le spune tușa ălor-l'alți.
— Va veni aci mîine, un om bun și bogat fără îndoială... zise Fanfan.

Și cugetări îngrozitoare îi trecură prin minte.

Fanfan se plecă iar să se uite prin gaura broaștei.

Bănuielile lui se întăriră.

Văzu pe Isidor rîzînd cu rîsul lui dobitocesc, în vreme ce cu mîna făcea un gest ca și cum ar tăia gîtul unui om.

Zefirina se uita la el cu admirație.

La Limace era liniștit.

Zîmbea.

Se sculară toți trei.

Fanfan și Claudinet fugiră repede la culcușuri.

Fanfan nu putu dormi de loc.

Se gîndea mereŭ la omul care se interesase de el.

Nu cumva era vre-un agent care îl urmărea ca să'l ducă înapoi la Moisselles.

Nu credea.

Dar atunci cine era?

Ce vrea cu el?

El văzuse gestul lui Isidor.

Nu cumva ticăloșii voiaŭ să'l omoare?

De data asta era hotărît.

Nu se va mai face complice al crimei.

Nu va mai rămîne spectator nepăsător.

Va striga ajutor.

Va scăpa pe nenorocitul care era să cadă în mîna ticăloșilor.

In sfîrșit adormi.

Dimineața nu observă nimic.

Dar după prînz văzu pe Zefirina pregătind rufe curate pentru bărbați și așezînd hainele ce nu aveaŭ obiceiŭ să poarte.

In noaptea tragică de la Moisdon își aducea aminte că La Limace și Isidor se îmbrăcaseră cu haine ce nu puneaŭ în toate zilele.

Mai tîrziŭ primise pe Isidor ascuțindu'și cuțitul.

Dete un țipet.
— Dar ce ai? îl întrebă acesta.

Fanfan se depărtă.

Era foarte galben.

Incepea să se încredințeze.

Mișeii pregăteaŭ un omor.

Dar și hotărîrea sa se întări.

Nu era să'l lase să se înplinească.

Spre seară Zefirina zise copiilor.
— Hai să ne plimbăm.
— Unde? întrebă Fanfan.

La Limace zise:
— Vrea să vă ducă să vă arate celei care ne-a cumpărat căruța. O să vă plimbați cu drumul de fier.
— Apoi plecați zise Isidor că se înnoptează.

Fanfan înțelese.

Vrea săi depărteze ca să nu vadă omorul saŭ ca să nu poată fi luați ca martori la trebuință.

Tăcu.

Plecară.

Zefirina se îmbătase mai mult ca de obicei ca să nu se gîndească la drama ce era să se joace în casa lor.

Se făcuse vorbăreață.

Ținea pe fie-care copil de cîte o mînă și le spunea la ce fusese silită să vîndă căruța.

Se îndreptară spre gara din apropiere.

Fanfan cugeta:
— De nu m'ași întoarce prea tîrziŭ.

Zefirina luă bilete tocmai cînd intra trenul în gară.

Se repezi spre un vagon tîrîind copiii după ea.

Fanfan făcu un semn lui Claudinet.

Il trase de haină.

Acesta nu înțelese.

Se urcară în vagon.

(Va urma)

Tipărit cu cerneală E. T. Gleitsmann. Dresda Tipografia ziaruluĭ „Adevěrul“ Pasagiul Băncel Naționale Proprietar CONST. MILLE